

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for
Tromsø-studentene

Breivika 2. februar 1987

Dublett

ekstra-nummer

FEBRUAR 1987

RGANG.

T Ø K S F v i p p e r S U a v p i n n e n

Klokken 13 idag overleverte Rita Kvivesen og Anna-Catharina Hegstad mer enn 30 underskrifter til SU med krav om å få arrangert Hovedallmøte onsdag 4. februar. I henhold til reglementet kan HAM innkalles med 48 timers varsel. TØKSF har mobilisert, og vil hindre SU å gjøre det samme. Det er åpenbart at SU har undervurdert TØKSF og derfor er tatt med buksene nede. Hva SU vil gjøre er uvisst, men de vil nok forsøke å vekke "de gamle" til motangrep.

Eneste sak på dagsorden vil være å få opprettet et studentting. I henhold til det forslag til reglement TØKSF innleverte, skal studenttinget velges ved urnevalg, og være eneste organ som kan uttale seg på vegne av studentene om Samskipnadsaker. TØKSF mener å ha støtte i velferdsloven for sitt krav. I praksis vil dette være en kraftig vingeklipping av HAM.

Hegstad sier hun håper SU ikke går av, da ingen i TØKSF har tid eller kompetanse til å overta.

skolen — mot IBC?

Nor-
(NFH)
mat-
vika.
n ba-
gani-
ekke
orge.
keri-
ot ha
r Fi-
akva-
t for
BG).
fag-
bio-
ed at
t in-

dervisning. Sammen vil disse gruppene danne et spennende miljø som i nasjonal sammenheng er unikt.

IBC - et tusenbein som går i utakt?

De fleste av de berørte partene hadde bare mindre bemerkninger til reorganiseringsutvalgets anbefaling. Man mente f.eks. at gruppene burde garanteres at universitetet også etter inkorporeringen får innflytelse over en del sentrale avgjørelser av faglig og undervisningsmessig art.

IBC mente derimot at det kunne være til skade for det generelle biologimiljøet ved instituttet hvis den akvatiske avdelingen ble innlemmet i NFH. IBC hevdet at den akvatiske biologien er en helt nødvendig del av det basalforskningsmiljøet i biologi som finnes ved instituttet. Den akvatiske delen av biologi utgjør 8 av i alt 20 vitenskapelige stillinger. I tillegg er biologien fra før spredt på flere institutter og man har lenge hatt vansker med å skape sin egen faglige identitet på IBC.

Bør IBC reorganiseres?

IBC har lenge vært i en problematisk organisatorisk situasjon. Dette skyldes ikke minst at de forutsetninger som ble lagt til grunn for instituttets dannelse tidlig på 70-tallet, ikke har blitt fulgt opp. F.eks. har geologi, som bare skulle være et støttefag for undervisning og forskning i terrestrisk økologi, blitt en helt selvstendig disiplin. Oppgave- og ansvarsfordelingen mellom biologiinstituttene har lenge vært uklare. Selv om forskningsgruppene faglig sett har vært svært autonome, har de allikevel ikke hatt noen formalisert plass i beslutningsstrukturen. IBC opplever mangelen på formell makt på seksjonsnivå som et betydelig savn. Ut fra disse anmerkningene er det mange på IBC som mener at instituttet, og biologien som basalfag, er mest tjent med en reorganisering etter en fakultetsmodell. En slik løsning vil kunne gi biologifaget sin sårt tiltrengte faglige identitet.

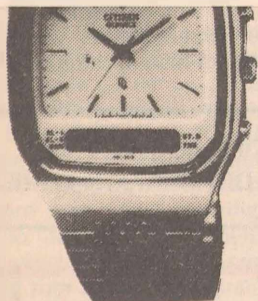
Tiden vil vise hvor det hele vil ende, men opprettelsen og materialiseringen av Norges Fiskerihøgskole i Tromsø vil nok både muliggjøre og fordre omfattende omorganiseringer ved Universitetet i Tromsø.

ste noen sinne. Forslaget ble vedtatt uten merknad.

TØKSF innleder

Debatten ble så startet med en innledning fra Rita Kvivesen om bakgrunnen for kravet om ekstraordinært HAM. Hun beklaget at noen av de 44 underskriverne følte at deres underskrift hadde blitt misbrukt i forbindelse med møtet. Hun fortsatte så med å greie ut om hvorfor urnevalg er mer demokratisk

Forts. side 3

NORGES URMAKER FORBLIND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98765432

UR FOR HELE FAMILIEN

**URMAKER
NORALF ANDERSEN**
Stortorget 3 — Tlf.: (083) 82 655
9000 TROMSØ

å mobilisere egne styrker.

UTROPIA: Tage Stabell-Kula

Møtet ble flyttet fra UB-auditoriet til sentralhallen på ISV/ISL. Selv den ble for liten for de store mengder studenter som møtte opp.

Møtet ble ledet prikkfritt av Hans Kristian Hernes og Anne Solheim. Til tross for at dette kunne ha blitt et rabaldermøte gikk det hele lett. Mye takket være møteledelsens smidighet.

Dette ekstraordinære HAM som kom bare 14 dager før det ordinære, men TØKSF hadde tenkt å seile videre på den bølgen av suksess de red på. Førrige HAM kuppet de uten vanskeligheter, og fikk valgt Norberg og Marcussen inn i Samskipnadsstyret. Muligens gav det mersmak. TØKSF samlet derfor inn 44 underskrifter på at de ville ha ekstraordinært HAM, og at eneste sak skulle være innføring av et urnevalgt studentting. Dette ville medføre en reglementsförändring, og TØKSF måtte derfor ha 3/4 flertall for sitt endringsforslag.

Utad gav de inntrykk av at de hadde mobilisert alle studentene på IBC, og at sjansene for å greie 3/4 flertall for reglementsförändring var gode. Om de fullstendig hadde feilberegnet interessen for dette møtet, dvs trodde at 51 stemmer ville være nok, eller om stemmningen snudde under møtet slik at mange mobiliserte trakk seg, er usikkert. Klart er det imidlertid at TØKSF ble fullstendig overkjørt.

Det hele startet med at SU-leder Elin Gundersen åpnet møtet, og foreslo møteledelse. Etter at møteledelsen hadde informert om møteskikk startet møtet med godkjenning av saks papirene, mens SU svarte med at når TØKSF krevet HAM på så kort varsel fikk ikke saken den behandling den hadde krav på. Øystein Johannessen påpekte at dette HAM hadde förärsaket at en rekke andre viktige saker nå sto helt stille. Innkallingen ble så godkjent uten merknader.

2. Samskipnadsutvalg ved IBC
3. Marinbiologisk avdeling ved IMV
4. Marinbiologisk stasjon
5. Fiskerihøgskolens sekretariat i Tromsø

Utvalget argumenterte med at en slik løsning ville vært meget gunstig. Med rundt 90 vitenskapelige og tekniske stillinger vil dette bli et «tungt» forskningsmiljø. Utvalget mente at de miljøene som her kan gå sammen har utviklet noe forskjellige spesialiteter innenfor forskning og un-

Møteledelsen gjorde derefter oppmerksom på at det forslag til reglement TØKSF hadde lagt frem ikke egnede seg til praktisk bruk, og at møtet ville dra ut i timevis om debatten skulle dreie seg om de enkelte paragrafer. Ledelsen foreslo derfor å forandre saken til en prinsippdebatt for eller imot urnevalg. Om HAM valgte å innføre urnevalg, ville en komite bli nedsatt for å utarbeide et skikkelig reglement. Om møteledelsen ikke hadde kommet med dette forslaget ville dette HAM antageligvis gått over i historien som det leng-

utropia

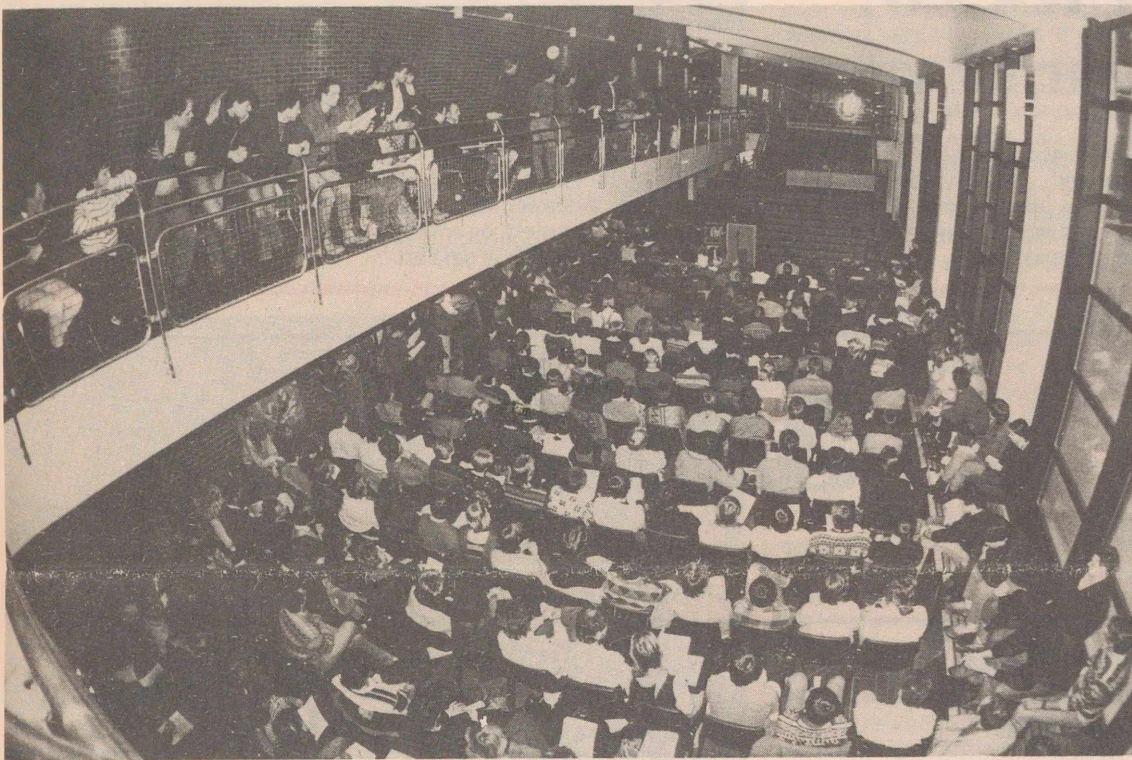
STUDENTAVISA I TROMSØ

16. FEBRUAR 1987

NR. 2

12. ÅRGANG.

Stort fremmøte på Hovedallmøtet

Nær 400 fremmøtte på hovedallmøtet 5. februar.

Foto: Trond Davidsen

CITIZEN
THE SPORTING LIFE

NORGES URMAGER FORBUND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98 76 54 32

UR FOR HELE FAMILIEN

URMAKER
NORALF ANDERSEN
Stortorget 3 — Tlf.: (083) 82 655
9000 TROMSØ

Nesten 400 møtte frem til det ekstraordinære Hovedallmøtet (HAM) torsdag 5. februar klokken 15, som var krevd av TØKSF. Eneste sak på dagsorden var innføring av et urnevalg studentting som skulle ta seg av samskipnads saker. TØKSF leverte inn 41 underskrifter til SU mandag, og hadde håpet å få HAM på onsdag. SU fikk imidlertid utsatt det til torsdag, og fikk dermed tid til å mobilisere egne styrker.

UTROPIA: Tage Stabell-Kulø

Møtet ble flyttet fra UB-auditoriet til sentralhallen på ISV/ISL. Selv den ble for liten for de store mengder studenter som møtte opp.

Møtet ble ledet prikkfritt av Hans Kristian Hernes og Anne Solheim. Til tross for at dette kunne ha blitt et rabaldermøte gikk det hele lett. Mye takket være møteledelsens smidighet.

Dette ekstraordinære HAM som kom bare 14 dager før det ordinære, men TØKSF hadde tenkt å seile videre på den bølgen av suksess de red på. Forrige HAM kuppet de uten vanskeligheter, og fikk valgt Norberg og Marcussen inn i Samskipnadsstyret. Muligens gav det mersmak. TØKSF samlet derfor inn 44 underskrifter på at de ville ha ekstraordinært HAM, og at eneste sak skulle være innføring av et urnevalg studentting. Dette ville medføre en reglementforandring, og TØKSF måtte derfor ha 3/4 flertall for sitt endringsforslag.

Det var imidlertid ikke bare klart definerte sosialister som møtte frem for å si sin mening. Fremmøtet var det største på mange år. Nær 400 fremmøtte tilsvarer nesten 25 % av studentene. Det ble avgitt 370 stemmer, 51 stemte for TØKSF's forslag, hele 317 stemte imot, 2 blanke. Dette skulle være en konservativ maktdemonstrasjon, men ble et fullstendig nederlag.

Utad gav de inntrykk av at de hadde mobilisert alle studentene på IMB, og at sjansene for å greie 3/4 flertall for reglementsforandring var gode. Om de fullstendig hadde feilberegnet interessen for dette møtet, dvs trodde at 51 stemmer ville være nok, eller om stemmningen snudde under møtet slik at mange mobiliserte trakk seg, er usikkert. Klart er det imidlertid at TØKSF ble fullstendig overkjørt.

Det hele startet med at SU-leder Elin Gundersen åpnet møtet, og foreslo møteledelse. Etter at møteledelsen hadde informert om møteskikk startet møtet med godkjenning av innkallelsen. Her beskyllte TØKSF SU for å fremstille saken uriktig i saks papirene, mens SU svarte med at når TØKSF krevd HAM på så kort varsel fikk ikke saken den behandling den hadde krav på. Øystein Johannessen påpekte at dette HAM hadde forårsaket at en rekke andre viktige saker nå sto helt stille. Innkallingen ble så godkjent uten merknader.

Fiskerihøyskolen — en trussel mot IBG?

I løpet av 1990 skal Norges Fiskerihøyskole (NFH) etter planen være et materielt faktum i Breivika. Foreløpig er høyskolen bare en slags paraplyorganisasjon for en rekke akvatiske miljø i Norge. Den kommende fiskerihøyskolen skal derimot ha sin basis i Institutt for Fiskerifag (IFF) og den akvatiske delen av Institutt for Biologi og Geologi (IBG). På IBG frykter man at faggruppen for generell biologi vil bli svekket ved at det akvatiske miljøet inkorporeres i NFH.

UTROPIA: Håkan T. Sandersen

Grunnlaget for NFH's etablering i Tromsø er et stortingsvedtak fattet allerede tidlig på 70-tallet. I tråd med dette vedtaket skal NFH dannes ved at IFF reorganiseres og innlemmes i NFH. IFF vil således utgjøre »stammen» i fiskerihøyskolen. NFH skal bli en del av UiTØ, men vil allikevel fremme egne budsjetter overfor departementet. Det ligger i sakens natur at det er uenighet om hvilken plass NFH skal ha i forhold til UiTØ. Særlig er det inkorporeringen av de akvatiske fag som har skapt debatt.

«Reorganiseringsutvalget»

I april 1986 ble det såkalte reorganiseringsutvalget nedsatt for å utrede prinsipielle sider ved opprettelsen av NFH og høy skolens forhold til UiTØ. Dette utvalget anbefalte senere at NFH skulle omfatte følgende enheter:

1. Nåværende IFF
2. Akvatiske avdeling ved IBG
3. Marinbiologisk avdeling ved IMV
4. Marinbiologisk stasjon
5. Fiskerihøyskolens sekretariati Tromsø

Utvalget argumenterte med at en slik løsning ville vært meget gunstig. Med rundt 90 vitenskapelige og tekniske stillinger vil dette bli et «tungt» forskningsmiljø. Utvalget mente at de miljøene som her kan gå sammen har utviklet noe forskjellige spesialiteter innenfor forskning og un-

dervisning. Sammen vil disse gruppene danne et spennende miljø som i nasjonal sammenheng er unikt.

IBG - et tusenbein som går i utakt?

De fleste av de berørte partene hadde bare mindre bemerkninger til reorganiseringsutvalgets anbefaling. Man mente f.eks. at gruppene burde garanteres at universitetet også etter inkorporeringen får innflytelse over en del sentrale avgjørelser av faglig og undervisningsmessig art.

IBG mente derimot at det kunne være til skade for det generelle biologimiljøet ved instituttet hvis den akvatiske avdelingen ble innlemmet i NFH. IBG hevdet at den akvatiske biologien er en helt nødvendig del av det basalforskningsmiljøet i biologi som finnes ved instituttet. Den akvatiske delen av biologi utgjør 8 av i alt 20 vitenskapelige stillinger. I tillegg er biologien fra før spredt på flere institutter og man har lenge hatt vansker med å skape sin egen faglige identitet på IBG.

Bør IBG reorganiseres?

IBG har lenge vært i en problematisk organisatorisk situasjon. Dette skyldes ikke minst at de forutsetninger som ble lagt til grunn for instituttets dannelse tidlig på 70-tallet, ikke har blitt fulgt opp. F.eks. har geologi, som bare skulle være et støttefag for undervisning og forskning i terrestrisk økologi, blitt en helt selvstendig disiplin. Oppgave- og ansvarsfordelingen mellom biologiiinstituttene har lenge vært uklar. Selv om forskningsgruppene faglig sett har vært svært autonome, har de allikevel ikke hatt noen formalisert plass i beslutningsstrukturen. IBG opplever mangelen på formell makt på seksjonsnivå som et betydelig savn. Ut fra disse anmerkningene er det mange på IBG som mener at instituttet, og biologien som basalfag, er mest tjent med en reorganisering etter en fakultetsmodell. En slik løsning vil kunne gi biologifaget sin sårt tiltrengte faglige identitet.

Tiden vil vise hvor det hele vil ende, men opprettelsen og materialiseringen av Norges Fiskerihøyskole i Tromsø vil nok både muliggjøre og fordre omfattende omorganiseringer ved Universitetet i Tromsø.

Møteledelsen gjorde derefter oppmerksom på at det forslag til reglement TØKSF hadde lagt frem ikke egnet seg til praktisk bruk, og at møtet ville dra ut i timevis om debatten skulle dreie seg om de enkelte paragrafer. Ledelsen foreslo derfor å forandre saken til en prinsippdebatt for eller imot urnevalg. Om HAM valgte å innføre urnevalg, ville en komite bli nedsatt for å utarbeide et skikkelig reglement. Om møteledelsen ikke hadde kommet med dette forslaget ville dette HAM antageligvis gått over i historien som det leng-

ste noen sinne. Forslaget ble vedtatt uten merknad.

TØKSF innleder

Debatten ble så startet med en innledning fra Rita Kvivesen om bakgrunnen for kravet om ekstraordinært HAM. Hun beklaget at noen av de 44 underskriverne følte at deres underskrift hadde blitt misbrukt i forbindelse med møtet. Hun fortsatte så med å greie ut om hvorfor urnevalg er mer demokratisk

Forts. side 3

leder

Tromsø Konservative Studentforening (TØKSF) klarte ikke å få gjennomslag for sitt ønske om et urnevalgt studentting på det ekstraordinære Hovedallmøtet. De led derimot et formidabelt nederlag.

I ettertid kan man spørre seg selv hva TØKSF egentlig ønsker å oppnå med sitt virke. Er de til bare for å provosere sosia listene som sitter i SU eller er de også villige til selv å utføre et arbeid?

Anna Catharina Hegstad, TØKSF, sa i en kommentar til forslaget fra TØKSF om ekstraordinært Hovedallmøte følgende den 2. februar: »Jeg håper at SU ikke går av, da ingen i TØKSF har tid eller kompetanse til å overta».

Hvordan skal TØKSF få noen reell innflytelse på den aktivitet som pågår ved Universitetet hvis de ikke selv kan gjøre noe?

Det finnes et hav av muligheter til å få gjennomslag for sin politikk innen Studentutvalget, arbeidsutvalg, instituttråd, Studentråd osv. Men det krever selvsagt litt innsats, tid og oppofrelse.

På forrige instituttallmøte på ISV møtte åtte-ni personer fram. Det nytter ikke å skylde på lang vei til dette møtet for å begrunne den lave deltakelsen, all den tid det foregikk i ISV-kantina. Blant de frammøtte var det flere som i det siste er blitt kalt pampere, de som alltid er med der noe skjer. Men ingen fra TØKSF kom. Å si at det ikke finnes noen medlemmer av TØKSF blant ISV's noe over 300 studenter er tøv.

Skal TØKSF bli tatt seriøst, må de også være villige til å påta seg noe av det praktiske arbeidet innen bl.a. arbeidsutvalgene og instituttrådene.

UTROPIA

SØKER NYE MEDARBEIDERE

Redaksjonen føler alltid at den er for liten. Det er så mye vi gjerne ville ha gjort, så mange spørsmål vi vil le ha stillet, så mange forhold ta opp. Vi satser friskt i -87, og håper å kunne holde stilen videre utover året.

Til det trenger vi nye medarbeidere.

Innad i redaksjonen hersker det ro, og vi trives når det blåser.

Vi holder til i kjelleren på ISV.

Kan du lese teksten nedenfor

HVIS IKKE
BØR DU SØKE

KONTROLL

AV DINE

ØYNE

Hilsen
Optikus

Magnus Jacobsen
Fr. Langesgt. 12
Tlf. 083/82 710
9000 Tromsø

UKA - 87

studentrevyen i Tromsø

UKA - 87 går til vær

Under studentuka-87 vil Uka-87 i samarbeid med fysikkforeninga i Tromsø arrangere et debattmøte om vårt nye forsvarspolitiske dilemma: Romvåpen.

Den som tar turen til store auditorium på Universitetsbibloteket i Breivika Fredag 13. Mars klokka 18.00 vil møte Kristoffer Rypdal, 1. amanuensis i plasmafysikk, som innleder på dette spennende temaet. Motinnleder og eventuelle andre »synsere» vil bli kunngjort seinere.

Som vel de fleste vet satser USA friskt på sitt SDI-prosjekt, og enkelte vestlige eksperter mener at også øst-

UKA - 87 denne uken

Av Bjørn Erlandsen (UKE-avisen) UKE-KROA holder åpent hver onsdag og fredag frem til 1. mars. Etter 1/3 holder KROA åpent hver eneste dag (og natt)

Lørdag 21. februar er det BLÆST i sentrum, Polarsenteret og Kroken. Ompagniet spiller i byen.

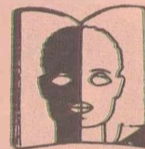
Torsdag 21.2 er det eldreaften på KROA. Servering av kaffe og kaker.

Lørdag 28. februar skal Ompagniet glede byen. Det blir femmannsski konkurranse mellom politikere og presse i Kirkeparken kl. 12.30.

Dessuten har vi en liten godbit av en avsløring. Det gjelder et debattmøte som vil gå av stabelen den 13. mars. Det er enda et stykke tid til dette men vi finner det såpass interessant at vi avslører alt her og nå.

blokken har eksperimenter på gang Romvåpen reiser mange spørsmål og vi kan ikke si at vi kjenner alle svarene! Blant de spørsmålene som vil bli tatt opp på dette møtet er; Kan romvåpen bidra til nedrustning og kjernefysisk stabilitet? Er det strategisk riktig å eliminere atomvåpen helt? Hva er Norges offisielle holdning til prosjektet.

SAIH

STUDENTENES OG AKADEMIKERNES
INTERNASJONALE HJELPEFOND

EMNER FRA LATIN-AMERIKAS KULTUR OG HISTORIE

Latin-Amerikagrappa i Tromsø, i samarbeid med Tromsø Friundervisning, byr også i vår på kurs i Latin-Amerikansk kultur og historie. Kurset blir på 20 timer (ti kvelder a to timer). Kurset vil behandle andre emner enn de som ble forelest over høsten 1986. Det betyr at både «gamle» og nye kursdeltakere ønskes velkommen. Alle forelesningene holdes på norsk, og krever ingen spesielle forkunnskaper. Kurset vil gi et innblikk i historie, litteratur og enkelte lands særpreg.

Av emnene i vår vil vi særlig framheve Fagbevegelsens utvikling og rolle i Mellom-Amerika. Vi vil også se nærmere på land som El Salvador, Honduras og Costa Rica.

Ansvarlig: Latin-Amerikagrappa i Tromsø.
Sted: Gyllenborg skole.
Kurspris: Kr. 250,-.

FOKUS PÅ DET SØRLIGE AFRIKA

Det sørlige Afrika står i brann. Hvorledes kan det forklares at en liten gruppe hvite mennesker i Sør-Afrika greier å terrorisere en hel afrikansk region?

Hvorledes ble det slik og hvem har interesse av at det blir slik?

For første gang i Tromsø tilbys en grundig innføring i hva som skjer i det sørlige Afrika. Vi kommer ikke utenom å starte opp med de historiske realitetene. Hvor ble det av Europas stolte historie? Trolig vil det her bli servert en historieverisjon noe ulik den du og jeg fikk servert på skolebenken i hine harde dager.

Les programmet. Hiv deg med på en spennende skoleringsrunde. Vi garanterer at du etterpå sitter igjen med ny innsikt i et av dagens brennende tema.

Vel møtt!

Kurspris kr. 100,-.

PROGRAM

4. mars: Historisk perspektiv på det sørlige Afrika
v/Randi Balsvik, historiker ved UiTø.

11. mars: Økonomi og makt i Sør-Afrika
v/Jon Børge Hansen, Tromsø lokallag av Fellesrådet for det sørlige Afrika.

18. mars: Frontlinjestatene Zimbabwe og Mosambique
v/Knut Fylkesnes, Tromsø lokallag av Fellesrådet for det sørlige Afrika.

25. mars: Solidaritetsarbeid i Norge
Fellesrådet for det sørlige Afrika.

1. april: Hva skjer i Sør-Afrika idag!
v/Raymond Mokoena, ANC's representant i Norge.

8. april: Den brutale nabo
v/Tone Eriksen, forsker ved Norsk Utenrikspolitiske Institutt.

PÅMELDING OG INFORMASJON OM TIDSPUNKT TLF. 82 702 / 86 262.
DETTE GJELDER BÅDE FOR LATIN-AMERIKA KURSET OG «FOKUS PÅ DET SØRLIGE AFRIKA».

REDAKSJONEN:
Bjørn Aasmoe (ansvarlig)
Trond Davidsen (ansvarlig)
Håkan Sandersen
Tage Stabell-Kulø
Vidar Stensen
Steinar Johansen
Oddgeir Sagerup (foto)

REDAKSJONSSEKRETÆR:
Tage Stabell-Kulø

ØKONOMISEKRETÆR:
Bjørn Aasmoe

Vår nye logo og vignetter er tegnet av Sten Kjellquist.

NESTE DEADLINE: 20.02.87

KONTORTID:
Mandag — torsdag 09.00—11.00
Fredag 10.00—11.00

Ar.nonsepris: Kr. 4,00 pr. spaltemm.

Opplag: 1500 eksemplarer.

Sats og trykk:
Troms Trykk A/S, Tromsø

utropia

Adr.: Postboks 678 - 9001 Tromsø
Tlf. dagtid 81 688, linje 386, kveld 81 693

Vi har lokaler i kjeller på ISV.

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og utkommer hver 14. dag.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Hovedallmøtet

Forts. fra side 1

Anna-Catharina Hegstad og Tor Ødegård avgir stemme.

Foto: Tage Stabell-Kulø

Seieren er et faktum. SU-leder Elin Gundersen (i stripete genser) jubler.

Foto: Tage Stabell-Kulø

enn direkte valg ved allmøte. Argumentet var at urnevalg gir bedre valgdeltagelse, og slik styrker demokratiet. Kvivesen fremholdt også at når Stortinget hadde fattet et lovlig vedtak ville studentene ved UiTø måtte bøye seg før eller siden uansett.

SU svarer

SU-leder Elin Gundersen svarte med å hevde at det ville være uheldig å splitte opp studentpolitikken i to deler. I tillegg vil et urnevalgt studentting sitte for seg selv uten å kunne kritiseres eller tilbakekalles. Dette ville føre til en uheldig distansering mellom de styrte og styrende. Likeledes mente hun at det er bedre med liten deltagelse 5 ganger i året, enn litt større en gang. Hun oppfordret derfor alle fremmøtte til å stemme imot forslaget.

Debatten startet for fullt, med innlegg fra begge sider. Uten unntak holdt alle seg innenfor den gode moral som må forventes, ingen skittkasting. I begynnelsen fikk innleggene for og imot nesten like mye applaus. Ettersom tiden gikk skiftet stemmen ingen og motstanderne mot urnevalg høstet skikkelig applaus for sine innlegg, mens forkløpperne fikk mindre og mindre. En del av debatten gikk på om direkte eller indirekte valg var mest demokratisk. Et debattant viste til at valget til sameitinget skulle være direkte, da dette var funnet å være mest demokratisk. Hun oppfordret derfor alle samiske studenter å stemme imot. Lars Strand hevdet i sitt innlegg at demokrati innebar retten for alle til å si sin mening, men når et vedtak så var lovlig fattet var det en del av den demokratiske prosess at mindretallet bøyd seg. Det er, i henhold til Strand, en klar forutsetning for demokrati at reglene følges, og at det ikke er noen grunn for at studentene ved UiTø skal gå andre vier enn resten av samfunnet. Noen av talerne som gjorde seg vittige over forkortelsen TøKSF, TSKFø, SøFTK osv, mer eller mindre utilsikt.

Møteledelsen gjorde det klart at avstemming ved håndsopprekking ikke ville være mulig i en såvidt stor forsamling. Avstemmingen ble derfor å holde skriftelig. Alle de fremmøtte fikk utdelt en lapp, hvor de skulle skrive JA eller NEI. SU-lederen opplyste at det ikke var vanlig å kreve studiekort av de tilstedeværende, så møtedeltagere som ikke var studenter ble oppfordret til ikke å stemme.

Resultatet

Da stemmene ble talt opp viste det seg at TøKSF hadde lidd sitt første nederlag. Resultatet ble 317 stemmer imot, dvs 84 %, og 51 for, tilsvarende 15 %.

Hovedallmøtet — en seier for demokratiet

UTROPIA: Steinar Johansen

Torsdag 5/2 ble på mange måter en merkedag for Tromsøstudentene. For det første ble den en rekordstor oppslutning rundt allmøtet, noe som man må tilbake til 70-tallet for å finne maken til. Det var med litt undring en satt i salen å så på alle de som møtte opp. Undring over hva? Jo, nettopp over at meningen med møtet skulle være å innføre urnevalg som et mer demokratisk alternativ til allmøtet.

For det andre viste studentene at Universitet ikke er blitt noen blå institusjon, slik enkelte vil ha det til. Dette kan jo avstemmingens klare tall bekrefte. At Tromsø konservative studentforening har klart å skape så store bølger i studentpolitikk er litt underlig, når en vet at de, tross alt, bare representerer en liten del av studentmassene. At liten tuve kan velte stort lass er et ordtak som fort kan få mening dersom man ikke er på vakt, noe som studentene imidlertid var. Nå skal det imidlertid sies at dette ikke var noe ordinært allmøte med flere saker på dagsorden, men et ekstraordinært møte som gikk direkte på studentenes innfly-

telse i den politiske beslutningsprosessen. De Konservatives taktikk gikk ut på å utnytte den svakhet ethvert deltagerdemokrati sliter med: Nemlig faren for kupp. Dette gjør en aktiv deltagelse ekstremt viktig, hvis ikke er man fort ute på farlige veier. TøKSF kuppforsøk bør være et skremmeskudd for alle de som fremdeles ønsker et levende demokrati ved Universitetet i Tromsø. Å sammenlikne UiTø med staten Norge for deretter å gjøre det til argument for et urnevalg, er etter mitt skjønn for et absurd tanke. Dette fordi den totalt mangler fastfeste i virkelighetenes verden. Det er tross alt forskjell på en nasjon med fire mill. innbyggere og et universitet med to tusen studenter.

At et urnevalgt studentting skal være et mer demokratisk alternativ enn Hovedallmøtet er minst like absurd. Først og fremst vil dette stenge studentene ute fra den politiske arena, ved at man legger de viktige avgjørelsene til en liten makt elite. At man praktiserer dette ved universitetene i Oslo og Bergen får så være, men der har man jo som kjent et femsifret studentall. Deretter vil et studenting virke både byråkratise-

rende og rutinerende. Når man legger oppgaver til en formell organisasjon vil denne organisasjonen utvikle rutiner og standardprosedyrer som etterhvert vil bli mønstergyldig for hvordan en sak skal behandles. Administrativ forskning har vist at desto større erfaring en organisasjon eller avdeling får, de storer vil den anvende rutiner og prosedyrer i sin beslutning sadferd. Denne forskningen har også vist at jo mer rutinisert en organisasjon er desto mer rigid og lite fleksibel over omgivelsene blir den. TøKSF argument om at et urnevalgt studentting er enklere og mindre byråkratisk faller da automatisk på sin egen urimelighet.

Gjennom et hovedallmøte, med en solid møteledelse har den enkelte student direkte adgang til beslutningsstrukturen. Man unngår da at de saker som taes opp blir offer for rigide standardprosedyrer, nettopp fordi politikkenes viktigste målgruppe, studentene selv kan si sin mening. Dermed ivaretar man demokratiaspektet samtidig med at man minimaliserer byråkratispekteret.

Dr. Scient student

Dag Johansen, den første Dr. Scient-student ved datafagskolen.

Foto: Tage Stabell-Kulø

UTROPIA: Tage Stabell-Kulø

Den første Dr.Scient student ved seksjon for datafag, Dag Johansen, er igang med sine studier. Hans oppgave skal være i fagområdet distribuert system, hvordan flytte en prosess fra et system til et annet, uten at brukeren involveres. Han opplyser til UTROPIA at årsaken til at han har valgt å fortsette med studiene ut over hovedfag er dels at han var ferdig med sin Cand.Scient før normert studietid, og at han har fått ekstern finansiering, fra NTNF, slik

at det ikke vil by på økonomiske problemer. Han sier at han ikke har noen formening om når oppgaven vil være ferdig.

Hans veileder, Professor Willy Jensen, sier det er gledelig at datafag nå har fått sin første Dr.Sciens-student, og han håper, og tror, det vil bli flere i løpet av -87. Han sier det ikke finnes noen klar årsak til at det ikke tidligere er opptatt noen Dr.Scient-student ved seksjonen, men peker på at de som har tatt hovedfag i data har fått godt betalte jobber både før og etter sine avsluttende eksamener.

Huset, en siste gang?

Husket skal, om alt går som styreformann i husstyret Erling Sandsdalen vil, åpne i slutten av februar. Det er da helt nyrestaurert inn- og utvendig. Åpningen er allerede kraftig forsinket, men Sandsdalen håper at Huset vil være ferdig til UKA-87.

UTROPIA: Tage Stabell-Kulø

Huset har til nå kostet nær 2 millioner kroner. Dette er penger som kommer fra Samskipnaden, og de er ikke å betrakte som en gave. Samskipnaden ser på dette som en investering, og huset må lønne seg økonomisk om det skal bestå. Etter hva UTROPIA erfarer vil Huset måtte kunne vise til overskudd i første driftsår om salg skal unngås. Det vil kreve en årlig omsetning i størrelsesorden 1 million kroner for å klare overskudd. Medlemmer av tidligere

Hus-styrer sier at anslaget er høyt, men ikke umulig. Nå må man ha i tankene at det er nedlagt betydelige midler i oppussing, slik at Huset før og nå ikke er egnet til sammenligning. Huset skal være åpent 6 dager i uken. En dag skal leies ut til Studentersamfunnet, en til andre interessegrupper. Å leie Huset skal i utgangspunktet være gratis. Om omsetningen imidlertid blir lavere enn utgiftene tilsier må et minsteløp betales. Dette har fungert godt tidligere. Det skal være 4 dager med vanlig drift. Det er pr idag ikke inngått noen faste avtaler om leie. De økonomiske kalkyler som er lagt til grunn for investeringene forutsetter at det skal være utleie disse to dagene. Dette vil være den siste mulighet Huset vil få. Om det viser seg at det ikke er grunnlag i Tromsø for et eget studenthus vil det bli kroken på døra. Både Bakken og Sandsdalen håper imidlertid at det ikke skal bli nødvendig med salg, og at studentene i byen vil bruke huset.

«Nullitetsprinsippet» — hva er det?

- Noen kommentarer til diskusjonen om velferdslov, samskipnadsreglement og urnevalg.

I Utopia den 2. februar (s.9) har Anna-Catharina Hegstad synspunkter på det eldre samskipnadsreglementets gyldighet etter at lov om organisering av velferd for elever og studenter av 9. mai 1986 nr.19 (velferdsloven) trådte i kraft 1. juli 1986.

I følge Hegstad skulle et «nullitetsprinsipp» så og si «feie innover» det ganske land og sope med seg gamle og ubrukbare reglementer opprettet i medhold av den (nå) opphevede lov av 23 april 1948 nr. 1 om student-samskipnader.

Rent bortsett fra at dette nullitetsprinsippet ikke eksiterer i den juridiske virkelighet - og i et hvert fall ikke med det innhold som skissert av Hegstad - er det positivt feil når det hevdes at det gamle samskipnadsreglementet for UiTø faktisk er opphevet. Det er det nemlig ikke. Snarere tvert imot: Den nye velferdsloven sier uttrykkelig at de gamle reglementene gjelder fortsatt:

«Tidligere reglement for disse sam-

skipnadene gjelder Kongen har fastsatt nytt reglement, i den utstrekning reglement ikke strider mot bestemmelsene i loven» (velferdslovens § 21).

Noe slikt nytt reglement er meg bekjent, ikke gitt. Ergo gjelder det gamle reglementet.

En annen sak er imidlertid at bestemmelsen i velferdslovens § 7 tredje ledd om urnevalg nok setter den tilsvarende regel i samskipnadsreglementet om direktevalg på allmøte, ut av kraft. Her er det klar motstrid og lovens regel går foran som følge av lovens § 21 (og ikke som følge av et eller annet kryptisk «nullitetsprinsipp»)

Jeg har fulgt Anna-Catharina Hegstads oppfordring til «lesere som ikke» kjenner til prinsippet om å slå opp i ordbok eller leksikon. Og det eneste jeg da ble klok på var at Hegstad iallefall ikke har slått opp i ordbok o.l. «Nullitetsprinsippet» er et ikke kjent begrep verken i fremmedordterminologien, i juridisk terminologi eller i norsk morsmål.

Petter Ørebech.

Samskipnaden med ny framleieaksjon

Studentsamskipnaden gjennomførte på slutten av forrige semester en aksjon for å få bukt med framleien på studentboligene. Imidlertid var mange reist hjem da aksjonen ble igangsatt, og den fikk derfor et noe magert resultat.

UTROPIA: Trond Davidsen

Ifølge Inger Leiufrud ved Studentsamskipnadens boligkontor førte framleieaksjonen til at to kontrakter for hybler ble oppsagt på Prestvann. De som bodde på framleie er nå flyttet ut, og nye leieboere har fått flytte inn. Men Leiufrud er av den oppfatning at framleieaksjonen så langt har hatt ei større virkning enn det som disse to tilfellene tilsier.

- Vi har i løpet av de siste dagene fått flere oppsigelser av kontrakter på Prestvann. Muligens har noen av disse oppsigelsene kommet på grunn av den framleieaksjonen vi gjennomførte i forrige semester. Beboere har sagt opp kontraktene sine, istedet for å la kjente overta dem. Dette kan ha skjedd fordi de har fryktet å få kontrakten sagt opp ved en eventuell kontroll, sier Leiufrud.

Ny framleieaksjon

For kontroll av samskipnadens boliger blir det. Leiufrud kan fortelle

at boligavdelingen håper å kunne komme i gang med en ny framleieaksjon i løpet av februar. Det hele avhenger av å få noen til å foreta kontrollen. I forrige semester ble kontrollen gjennomført av vaktmester og oldfrue. Disse vil sannsynligvis også foreta kontrollen ved den aksjonen som nå bokstavelig talt står foran døren. Leiufrud medgir at framleieaksjonen i forrige semester ble for sent iverksatt. - Vi greide bare ikke å komme tidligere i gang, slik at mange hadde allerede dratt hjem, sier Leiufrud.

Flere søkere i år enn i fjor

Boligavdelingen til Studentsamskipnaden har foran dette semesteret mottatt flere søknader etter bolig enn i fjor til samme tid. Men allikevel er det en klar nedgang i søkertallet sammen liknet med sist høst. Det står nå omlag 40 søkere på venteliste for å få hybel hos samskipnaden. Slik som ventelisten ser ut nå, må man ha minst fem semestre for å få flytte til gjennomgangs boligene i Breivika. Til Elverhøy Skolehybler, som nå gir boligansiennitet på lik linje med Breivika, må en ha mellom ett og to semestre studieansiennitet for å få hybel. Leiufrud forklarer den økte interessen for å bo i Breivika med sentral beliggenhet og lav husleie, men for innvidde studenter skal det ikke stikkes under en stol at miljøet nok også har sin betydning.

Jeg vil ut!

Omsider hadde jeg fått nok. Det var nok Kristelig Kringkast ingsråd som fikk begeret til å flyte over. Deres avskriverier i den siste tida der de har angrepet NRKs nattkino har irritert mang en person med fornuften i orden. Ikke så å forstå at jeg ikke tåler at NRK får kritikk, for det fortjener de mer av. Men kristenfolkets forsøk på å forsure hverdagen for folk som tydeligvis ikke vet hva som er det beste for dem, gjorde meg sur.

Så jeg tok en telefon. Til prestekontoret på hjemstaden min. Mon tro om de hadde skjema for utmelding av statskirka. -Nei, var svaret, det må man henvende seg til prestekontoret på hjemstedet for å få tak i. Det hører med til historien at jeg er tilreisende student.

Så jeg tok en ny telefon. Til prestekontoret på hjemstaden min. Mon tro om de hadde skjema for utmelding av statskirka. En vennlig stemme svarte i den andre enden av røret.

- Ja god dag, det er prestekontoret.

- Ja hei du. Jeg ringer fra Tromsø, og vil gjerne vite om dere har noe skjema for utmelding av statskirka?

- Utmelding av statskirka? Nei, vår oppgave er å få folk til å bli i statskir-

ka. For folk må tro på Gud, vi kan da vel ikke drive å legge forholdene til rette for folk som vil melde seg ut av kirka...

- Neivel, det er greit det. Adjø.

- For folk må tro på Gud. Vi kan da vel ikke nærmest oppfordre folk til å...

- Adjø.

- Man må tro på Gud...

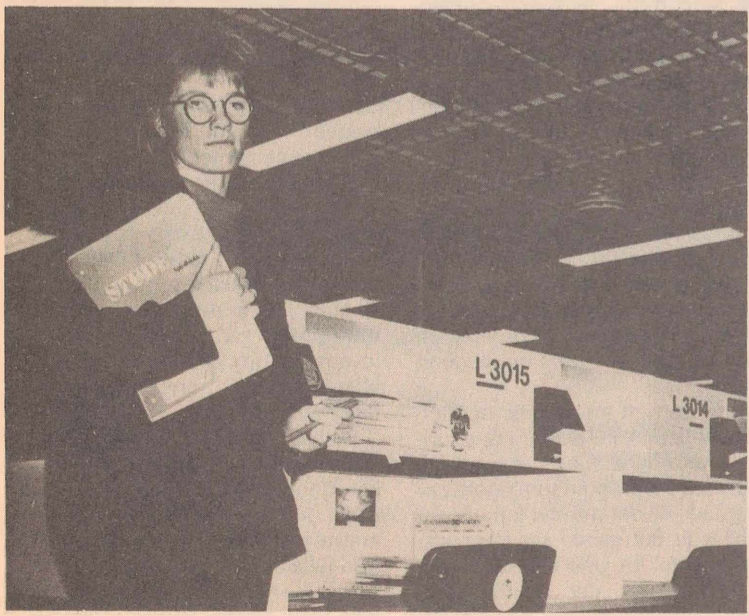
Og jeg la på. Ja, ja, det var da vel ikke annet å forvente fra den siden. Litt hodevirksomhet fikk meg til å tenke på Human Etisk Forbund. De måtte da vel ha skjema for utmelding av statskirka. Det er vel neppe nødvendig med eget skjema for å melde seg ut, men det er jo mer lettvis, så da så...

Så jeg tok en ny telefon. Til Human Etisk Forbund i Tromsø.

- Dette er en automatisk telefonsvarer til Human Etisk Forbund i Tromsø. Kontoret er åpent hver torsdag mellom...

Men dette var en tirsdag. Og jeg var sur. Så jeg tok enda en telefon. Til Human Etisk Forbund i Oslo. Det måtte da vel være åpent hver dag. Og jo da, der var det folk å treffe. Og skjema for utmelding av statskirka skulle de sende. Så nå skal jeg ut.

Stor pågang etter faste leseplass på UB

Det har vært stor rift etter leseplassene i tredjeetasjen på UB. Eva Gjerdrum står for tildelingen av disse.

Foto: Trond Davidsen.

Fallossymboler på Prestvann?

I den siste tiden har redaksjonen i herværende studentavis fått flere henvendelser fra koleriske fotgjengere som har skreket over seg i affekt over disse hensynsløse bilistene som hensetter sine skitne vrak vilkårlig rundt

omkring i studentbyene. Noen vet også å fortelle om kolisjoner og påkjørseler inne på de presumptivt bilfrie gangveiene. Etter det Utopia erfarer er det nå grupper i gang med å organisere aksjoner for å få bukt med disse

lavpannede parkeringsidiotene. Med all mulig fare for å fare med dilletanteri og vranglære har Utopia sett det nødven dig å benytte psykologisk innsikt for å komme til bunns i denne saken.

Bilen på bildet har ingen påviselig sammenheng med artikkelen.

Foto: Trond Davidsen

Det har denne vinteren vært ekstremt mye tåpelig parkering i studentbyene og på Universitetet. Særlig ille har det nok vært på Prestvann. Der forlades bilene i alskens mulige og umulige posisjoner. Bilistene utviser en tilsynelatende grenseløs fantasi og evne til nytenkning når det gjelder å parkere slik at det er til størst mulig hinder, sjenanse og irritasjon for flest mulig. Det er ikke til å undres over at mange av de som er »sivilister» i bilsammenheng får lyst til å la sine frustrasjoner slippe ut gjennom litt riper i lakken, brukne vindusspussere ol., når man går forbi et fullstendig malplassert kjøretøy.

Bilistenes psyke

Det er meget god grunn til å undres over hvilke krefter det er som driver disse arme bilistene til på liv og død å hensette sin døde venn på en slik måte at avstanden mellom det lånekassefina nsierte fremkomstmiddelet og hybelen minimaliseres. Man kan umiddelbart slå fast at årsaksforholdet snarere er å finne i psykologiske enn i geografiske forhold. Et menneske som både i kropp og sjel er rimelig sunt og friskt ville vel aldri ha funnet på å plage sine medmen-

nesker med slike parkeringer bare for å spare sine ømme tær for noen meter? Nei, selvsagt ikke. Vi må her inn i bilistenes psyke. Inn i det uutgrunnelige mørkets sorteste irrganger, til rasjonalitetens ytterste utposter og enda lengre.

Parkering og penis-misunnelse

Grunnprinsippet som de mest ortodokse bilistene legger til grunn for sin eksistens er: HVER MANN SIN BIL. Ja, for selvsagt er det jo menn det handler om. Og menn har det som kjent ikke lett. I vår tid, full av stress og prestasjonspress og dertil hørende prestasjonsangst er det fort gjort at både potens og livsgnist forøvrig får seg en knekk. Slike ting får jo mange menn til å henge med hodet. Og i en slik situasjon er det forståelig at mennene søker å kompensere sin fraværende manndom med gjenstander og symboler som så og si kan rette opp skaden. Her kommer bilen inn i bildet. Bilen er i liten grad et statussymbol, ihvertfall de bilene det her dreier seg om. Først og fremst er bilen nemlig et fallosymbol som gjør at disse arme ridderne for en stund glemmer sin kroniske penis-misunnelse. Det er her på sin plass å minne om den

feil Freud i sin tid begikk da han antok at penis-misunnelse var noe typisk kvinnelig. Forholdet er selvsagt motsatt, penis-misunnelse er et utpreget mannlige fenomen. Men altså: grunnprinsippet var tidligere: Hver mann sin penis. Dette er i vår moderne tid altså blitt til: Hver mann sin bil.

Parkeringsgaten

Ut fra det forgående begynner vi nå å nærme oss det sentrale i denne saken. For parkeringssynderne på Prestvann er det altså maktpåliggende å gjennom bilene få synliggjort og bekreftet utad at de har sin manndom i behold, hvilket de selvsagt ikke har. Problemet er altså at denne »manddommen» parkeres på en slik måte at den er til sjenanse for det omkringliggende publikum. Det er forståelig at disse stakkarslige bilistene vil ha sin manndom innen rekkevidde. Slike ting vil man jo på ingen måte få på avveier eller at de faller i andres hender. Hele parkeringsgaten ligger i det enkle forhold at bilene er et penis-surrogat for noen stakkarslige små menn. Poenget for disse mennene, og problemet for alle oss andre, ligger altså i at bilene STÅR der hele tiden.

Det er stor pågang etter fast lesesalsplass i tredjeetasjen på UB i dette semesteret. I forrige semester fikk alle søkere fast lesesalsplass, selv om det var deres første semester. Nå kreves det nesten fem semestre studieansiennitet for å bli tildelt fast lesesalsplass.

UTROPIA: Trond Davidsen

Eva Gjerdrum er lesesalsinspektør på UB. Hennes oppgave er å fordele de faste lesesalsplassene i tredje etasje, og samtidig sjekke at disse plassene blir benyttet av de som har fått dem tildelt. For det har ofte vært et problem at plasser har stått ubenyttede. Gjerdrum poengterer at alle kan benytte lesesalsplassene i tredje etasje når de er ledige.

- Jeg vil derfor påse at alle har hengt opp en gul lapp der det står påskrevet når plassen er ledig, slik at andre har en mulighet til å benytte den, sier hun.

- Jeg vil også se etter om de som har fått tildelt lesesalsplass benytter disse. Dersom jeg ved flere anledninger legger merke til at enkelte plasser står ubrukte, vil jeg legge en lapp der jeg spør om vedkommende ønsker å beholde plassen eller ikke. Ingen kommer til å miste plassen uten videre, forteller hun.

STOR PÅGANG

Det er som nevnt stor pågang etter fast lesesalsplass. Gjerdrum har fordelt 128 plasser til søkerne. Disse er tildelt hovedsak lig på grunnlag av studieansiennitet, men også sosiale årsaker har hatt betydning ved tildelingen. Fem personer er tildelt plass på dette grunnlaget, der bl.a. allergi overfor teppegulv har medført at disse har fått plass der det er vinylgulv. Flere som fikk lesesalsplass forrige semester mistet denne ved den fordelingen som nå har vært. Dette er et resultat av at flere med seks- syv semestre har søkt denne gang. For å få lesesals plass må man i dette semesteret ha fem semestre studieansiennitet. Det er riktignok noen få med fire semestre som har fått fast plass.

- Disse er tilfeldig plukket ut av lista, tildelingen har ikke gått på bekjentskap. Den samme praksis er blitt fulgt når det er blitt avgjort hvem som skal ha bås eller benkeplass. At noen har hatt bås i et semester, medfører ikke at de får bås automatisk neste semester, sier Gjerdrum.

VENTELISTE

Ifølge Gjerdrum står det nå mellom 20 og 30 stykker på venteliste for å få fast plass. Noen av disse kommer til å få sine ønsker oppfylt, men det avhenger av hvor mange som vil benytte den plassen de har fått tildelt. De som har krav på fast lesesalsplass på UB kommer fra ISV, ISL, IRV og Sos. øk. (IFF). AU på ISV og ISL har i hovedsak vært ansvarlig for utformingen av de kriterier som gjelder for å

DENNE
BANKEN
FINNER DU
OVER HELE

NORGE

K KREDITKASSEN
FISKERNES BANK

TROMSØ

Tlf. (083) 85 530

ØKELSEN

enter

olig vil, bli

lisse slett po-nan-ofte isto-

ren- også vel- kan øre. kan- oss deg pro- et år. es ut asje, r kr. i til- blir om-

trent det samme som Samskipnaden. Dette er ikke noe urealistisk eksempel. Det er et stort boligmarked blant lærere på forskningsfri, det såkalte «professormarkedet», minst 50 boliger i semesteret, vil jeg tro. Og markedsprisen ligger for tiden rundt kr. 4.000,-, avhengig av størrelsen på huset og antallet studenter.

Hvilken teori er mest dekkende for virkeligheten? Er det sosialt fellesskap eller lavere husleie (evt. mer hus for pengene) som trekker folk mot kollektiv? En test kan være å se på kollektivistenes bokostnader. Dersom de jevnt over er høye, kan det tolkes til fordel for teorien om sosialt fellesskap.

Tallene fra min undersøkelse tyder ikke på at studenter sparer penger på å bo i kollektiv. Bare 20% av kollektivistene har lavere husleie enn satset hos Samskipnaden. Undersøkelsen må altså tolkes til fordel for den teorien at studentene ikke først og fremst har økonomiske grunner til å flytte inn i kollektiv.

studentene

fter. r de Det- folk bler nter g til nte- andre tek- r på der- 0,- i minst (kr. kr. må råd? ellig å bo t, er og kr.

Vi kan teste om det er verdier eller ressurser som styrer studentenes boligvalg ved å sammenligne bokostnadene med studentenes inntekter. Dersom boligvalget først og fremst er et verdivalg, burde bokostnadene variere uavhengig av studentenes inntekter! Og det er da også tilfelle. Blant de enslige studentene jeg har spurt (disse dataene er fra 1984) er det svært liten sammenheng mellom inntektene og bokostnadene.

... Juridisk embetseksamen 1. avdeling - høsten 1986
fag
... 28. januar, 1987.
opplagets dato

... å få begrunnelse fra Juridiske fag for sensur- etter at skriftlig eller muntlig begrunnelse utløper likevel ikke fristen for 2 uker. Falls sensuren er mottatt. Klage skal adresseres til vedkommende institutt. I løper fristene fra h.h.v. 2. januar og 20. august. Studenter kan få kopi av eksamenssvar ved å henvende seg til Juridiske fag.

KAND.NR.	KARAKTER
590	2,85
783	Ikke best.
816	Ikke best.
991	Ikke best.
992	3,00
993	2,85
995	2,80
996	Ikke best.
1000	Ikke best.
1002	2,85
1003	2,85
1004	2,75
1008	3,00
1010	2,80
1011	Ikke best.
1012	3,00
1270	2,75
1363	Ikke best.
1364	Ikke best.
1366	Ikke best.
1367	Ikke best.
1368	2,85
1418	Ikke best.
	2,65

Hva får du for 20 kroner idag?

2 pølser med brød...

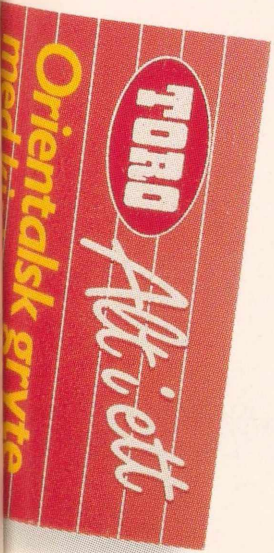

et glass av det vi ikke får vise...

en rose...

nesten en kinobillett...

finder seg til rette i. En realistisk antakelse er at studentene har like ulike ønsker som andre på sin egen alder, men kanskje begrensede ressurser til å realisere ønskene sine.

Av de 2200 studentene ved Universitetet er det ca. 1300 enslige, det vil si 60%. Bare en del av disse ønsker å leie bolig i Tromsø. 260 av dem bor ikke i Tromsø i semesteret, men har valgt å studere på distanse. 40 eier ifølge mine tall egen bolig, mens 160 bor hjemme hos foreldrene her i byen, noe vi kan gå ut i fra at de har valgt selv. Det står igjen ca. 850 enslige studenter som vi kan anta ønsker å leie bolig i Tromsø. Blant de enslige er det disse studentene Samskipnaden og de private konkurrerer om. Det er bare to tredjedeler av gruppen.

Av de 850 enslige som leier bolig i Tromsø, bor ca. 370 hos Samskipnaden, mens resten, ca. 480 leier privat. Hvor mange av disse 480 ønsker å bo i den nye fjerdeetasjen på Prestvann? Jeg tror vi kan se bort i fra to grupper, de som bor privat i kol-

personer av 200 som oppga bolignød som grunn til at de hadde valgt et annet studiested enn Tromsø.

Det jeg har skrevet kan tyde på at Samskipnaden burde begynne å tilby egne leiligheter til enslige, ikke bare hybler med felleskjøkken. Samtidig er det et faktum at det bare var 8 studenter av de 200 på ventelisten i høst som søkte om plass på «Forhåpningen», der Samskipnaden tilbyr studentene ett-roms leilighet til kr. 1.350,- pr. måned. Betyr det at studentene allikevel ikke ønsker høy boligstandard? Det er mulig, men det kan også tenkes at studentene lar være å søke studentbolig, selv om de ønsker det. La oss si en student begynner på Universitetet og ønsker å leie egen leilighet. Det er liten vits for ham å søke om dette hos Samskipnaden. I høst måtte folk ha 10 semesters ansiennitet for å få vanlig hybel, og man måtte ha 6 semester for å få plass i Breivika! Dessuten er det ikke mulig å få to-roms leilighet hos Samskipnaden, noe mange kanskje ønsker.

resultatene for 1. avdeling høsten -86. Navnet på kandidatene glimrer ved sitt fravær.

HAM har fattet vedtak om å henstille til UiTø om å fjerne navnene fra utskriftene, og studiesjef Øystein Aspås opplyser til UTROPIA at saken vil bli behandlet i nær fremtid. For studieavdelingen er det kun et spørsmål om praktiske hensyn.

Samskipnsnaden r ny framleieaksjon

Studentsamskipnaden gjennomførte på slutten av forrige semester en aksjon for å få bukt med framleien på studentboligene. Imidlertid var mange reist hjem da aksjonen ble igangsatt, og den fikk derfor et noe magert resultat.

UTROPIA: Trond Davidsen

Ifølge Inger Leilulfsrud ved Studentsamskipnadens boligkontor førte framleieaksjonen til at to kontrakter for hybler ble oppsagt på Prestvann. De som bodde på framleie er nå flyttet ut, og nye leieboere har fått flytte inn. Men Leilulfsrud er av den oppfatning at framleieaksjonen så langt har hatt ei større virkning enn det som disse to tilfellene tilsier.

- Vi har i løpet av de siste dagene fått flere oppsigelser av kontrakter på Prestvann. Muligens har noen av disse oppsigelsene kommet på grunn av den framleieaksjonen vi gjennomførte i forrige semester. Beboere har sagt opp kontraktene sine, istedet for å la kjente overta dem. Dette kan ha skjedd fordi de har fryktet å få kontrakten sagt opp ved en eventuell kontroll, sier Leilulfsrud.

Ny framleieaksjon

For kontroll av samskipnadens boliger blir det. Leilulfsrud kan fortelle

at boligkomme aksjon i henger kontroll kontrol ster og vis ogs aksjone foran di mleieal for sent ke å ko mange sier Lei

Fle... Bolig skipnac ret mot enn i fj vel er d let sami står nå for å f Slik so man ha flytte ti Breivik som nå linje m lom ett nitet f forklae i Breiv og lav h denter stol at n ning.

Jeg vil ut !

Omsider hadde jeg fått nok. Det var nok Kristelig Kringkastingsråd som fikk begeret til å flyte over. Deres avis skriverier i den siste tida der de har angrepet NRKs nattkino har irritert mang en person med fornuften i orden. Ikke så å forstå at jeg ikke tåler at NRK får kritikk, for det fortjener de mer av. Men kristenfolkets forsøk på å forsure hverdagen for folk som tydeligvis ikke vet hva som er det beste for dem, gjorde meg sur.

Så jeg tok en telefon. Til avdeling for kirke og kultur her i Tromsø. Ville bare vite om de hadde skjema for utmelding av statskirka. -Nei, var svaret, det må man henvende seg til prestekontoret på hjemstedet for å få tak i. Det hører med til historien at jeg er tilreisende student.

Så jeg tok en ny telefon. Til prestekontoret på hjemsteden min. Mon tro om de hadde skjema for utmelding av statskirka. En vennlig stemme svarte i den andre enden av røret.

- Ja god dag, det er prestekontoret.

- Ja hei du. Jeg ringer fra Tromsø, og vil gjerne vite om dere har noe skjema for utmelding av statskirka?

- Utmelding av statskirka? Nei, vår oppgave er å få folk til å bli i statskir-

ka. For vel ikke rette for kirka... - Nei - For vel ikke å... - Adje - Mar Og jeg l annet å hodevir på Hun da vel l statskirf dig med ut, men så...

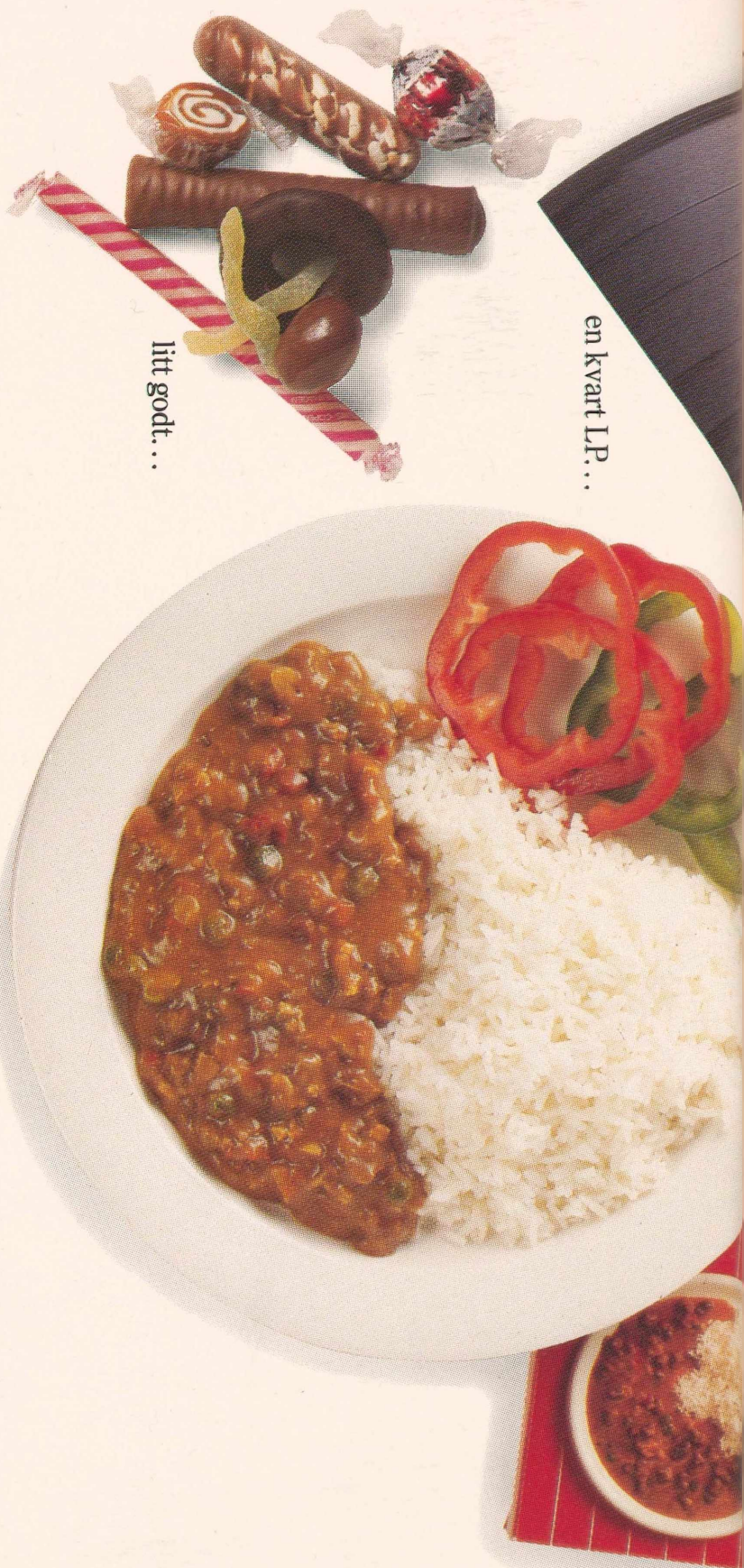
Så jeg man Eti - Dett varer ti Tromsø dag me Men var sur. Human måtte d Og jo di skjema skulle d

Alt i ett

Du kan velge mellom Stroganoff, Orientalisk Gryte eller Lapskaus. Mye sunnere og bedre enn kioskmatt. Du finner dem i TORO-hyllen.

TORO

1 porsjon god middag med kjøtt

Stor pågang etter faste leseplass på

Det har vært stor rift etter lesesal plassene i tredjeetasjen på UB. Eva Gjerdrum står for tildelingen av disse.

Foto: Trond Davidsen.

UTROPIA: Trond Davidsen

Eva Gjerdrum er lesesalsinspektør på UB. Hennes oppgave er å fordele de faste lesesal plassene i tredje etasje, og samtidig sjekke at disse plassene blir benyttet av de som har fått dem tildelt. For det har ofte vært et problem at plasser har stått ubenyttede. Gjerdrum poengterer at alle kan benytte lesesal plassene i tredje etasje når de er ledige.

- Jeg vil derfor påse at alle har hengt opp en gul lapp der det står påskrevet når plassen er ledig, slik at andre har en mulighet til å benytte den, sier hun.

- Jeg vil også se etter om de som har fått tildelt lesesal plass benytter disse. Dersom jeg ved flere anledninger legger merke til at enkelte plasser står ubrukte, vil jeg legge en lapp der jeg spør om vedkommende ønsker å beholde plassen eller ikke. Ingen kommer til å miste plassen uten videre, forteller hun.

delingen som nå har vært. Dette er et resultat av at flere med seks - syv semestre har søkt denne gang. For å få lesesal plass må man i dette semesteret ha fem semestre studieansiennitet. Det er riktignok noen få med fire semestre som har fått fast plass.

- Disse er tilfeldig plukket ut av lista, tildelingen har ikke gått på bekvemhet. Den samme praksis er blitt fulgt når det er blitt avgjort hvem som skal ha bås eller benkeplass. At noen har hatt bås i et semester, medfører ikke at de får bås automatisk neste semester, sier Gjerdrum.

VENTELISTE

Ifølge Gjerdrum står det nå mellom 20 og 30 stykker på venteliste for å få fast plass. Noen av disse kommer til å få sine ønsker oppfylt, men det avhenger av hvor mange som vil benytte den plassen de har fått tildelt. De som har krav på fast lesesal plass på UB kommer fra ISV, ISL, IRV og Sos. øk. (IFF). AU på ISV og ISL har i hovedsak vært ansvarlig for utformingen av de kriterier som gjelder for å

FINNER DU
OVER HELE

NORGE

**K KREDITKASSEN
FISKERNES BANK**

TROMSØ

Tlf. (083) 85 530

RESULTATENE FRA BOLIGUNDERSØKELSEN

Her er noen av de resultater man kan trekke ut av spørreskjemaundersøkelsen under- tegnede gjorde i fjor høst i samarbeid med Samskipnaden. Disse artiklene står helt for min regning, Samskipnaden har ikke vært innblandet. Opplysningene er brukt i min hovedoppgave, som snart blir å finne på UB. Svarprosenten var gledelig høy, hele 91%. Takk til alle som svarte.

Vinneren i middagslotteriet i undersøkelsen ble Svein Roar Strømli, Kapteinvegen 8, Håpet. Han vant en ukens middag på kantinen. Han går på IMR, så han har vel nydt maten der. Gratulerer, håper maten smakte.

Bjørn Brox, ISV.

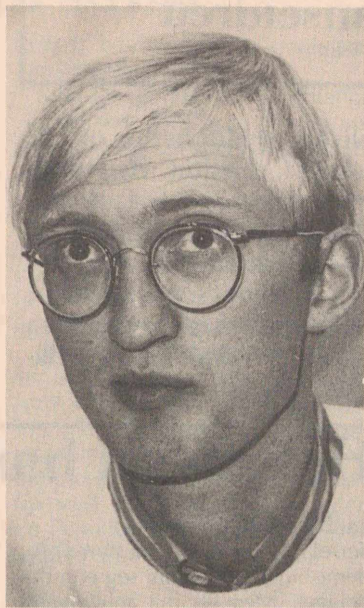

Foto: Trond Davidsen

Ønsker studentene hybel med felleskjøkken?

Studenter ved Universitetet som leier bolig privat, har ofte høyere boligstandard enn Samskipnaden tilbyr. Det er anslagsvis 160 enslige studenter som leier egen leilighet på det private marked i Tromsø, mens Samskipnaden

Studentersamskipnaden i Tromsø er en organisasjon delvis styrt av studentene ved Universitetet, som blant annet har som formål å skaffe boliger til studentene. Det kan være interessant å sammenligne Samskipnadens boligtilbud med a) studentenes ønsker, og b) konkurrerende boligtilbud. 33% av studentene ved Universitetet leier bolig privat i Tromsø, mens 27% leier hos Samskipnaden. Studentersamskipnaden kan bli utkonkurrert dersom den er dårligere enn de private til å oppfylle studentenes ønsker.

Jeg har gjort en undersøkelse av dette spørsmålet når det gjelder enslige studenter (uten barn). Denne gruppen utgjør 60% av studentene ved Universitetet. I dag driver Samskipnaden og bygger nye hybler med felleskjøkken til disse studentene i fjerde etasje på Prestvann. Men hvor mange studenter er det egentlig som ønsker denne typen bolig? Kanskje er det bare bolignøden som fikk over 200 enslige til å stille seg i boligkø hos Samskipnaden nå i høst.

Vi kan ikke regne med at alle enslige studenter ønsker samme type bolig, og det er direkte strupespolitikk å regne med at hybel med felleskjøkken er en boform alle studenter lett finner seg til rette i. En realistisk antakelse er at studentene har like ulike ønsker som andre på sin egen alder, men kanskje begrensede ressurser til å realisere ønskene sine.

Av de 2200 studentene ved Universitetet er det ca. 1300 enslige, det vil si 60%. Bare en del av disse ønsker å leie bolig i Tromsø. 260 av dem bor ikke i Tromsø i semesteret, men har valgt å studere på distanse. 40 eier ifølge mine tall egen bolig, mens 160 bor hjemme hos foreldrene her i byen, noe vi kan gå ut i fra at de har valgt selv. Det står igjen ca. 850 enslige studenter som vi kan anta ønsker å leie bolig i Tromsø. Blant de enslige er det disse studentene Samskipnaden og de private konkurrerer om. Det er bare to tredjedeler av gruppen.

Av de 850 enslige som leier bolig i Tromsø, bor ca. 370 hos Samskipnaden, mens resten, ca. 480 leier privat. Hvor mange av disse 480 ønsker å bo i den nye fjerdeetasjen på Prestvann? Jeg tror vi kan se bort i fra to grupper, de som bor privat i kol-

lektiv og de som leier egen leilighet. Dette er rimelige antakelser. Det er alltid en del studenter som ønsker å flytte sammen med sine kamerater. Hos Samskipnaden får du ikke velge hvem du skal dele kjøkken med, og gruppen har heller ingen skikkelig leilighet, slik man kan få privat, for eksempel på «professor-markedet». Og studenter som har egen leilighet har vanligvis bestemt seg for at de ønsker høy boligstandard, selv om det blir dyrt. Blant enslige studenter som leier privat i Tromsø, er det 200 som bor i egen leilighet og 100 som bor i kollektiv. Det er altså bare 180 studenter som bor tilnærmet slik Samskipnaden tilbyr dem.

Mine tall er fra oktober i fjor. Hvorfor var det på samme tid 218 enslige studenter på venteliste hos Samskipnaden? Det er lett å forklare. En stor del av søknadene om bolig er ikke reelle søknader. Opp til 33% av de søkerne som blir tilbudt bolig avslår tilbudet. Spesielt på høsten er det mange som søker studentbolig, fordi de lurer på å begynne å studere i Tromsø. Men så skifter de mening etter en stund, og det er lite som tyder på at det er fordi de ikke får bolig i Tromsø. I en undersøkelse Universitetet gjorde i 1981, var det bare to personer av 200 som oppga bolignød som grunn til at de hadde valgt et annet studiested enn Tromsø.

Det jeg har skrevet kan tyde på at Samskipnaden burde begynne å tilby egne leiligheter til enslige, ikke bare hybler med felleskjøkken. Samtidig er det et faktum at det bare var 8 studenter av de 200 på ventelisten i høst som søkte om plass på «Forhåpningen», der Samskipnaden tilbyr studentene ett-roms leilighet til kr. 1.350,- pr. måned. Betyr det at studentene allikevel ikke ønsker høy boligstandard? Det er mulig, men det kan også tenkes at studentene lar være å søke studentbolig, selv om de ønsker det. La oss si en student begynner på Universitetet og ønsker å leie egen leilighet. Det er liten vits for ham å søke om dette hos Samskipnaden. I høst måtte folk ha 10 semesters ansiennitet for å få vanlig hybel, og man måtte ha 6 semester for å få plass i Breivika! Dessuten er det ikke mulig å få to-roms leilighet hos Samskipnaden, noe mange kanskje ønsker.

Hvorfor velger studenter å bo i kollektiv?

Det er omlag 100 enslige studenter ved Universitetet som har valgt å leie en leilighet eller enebolig sammen med andre. Gjør de dette fordi de ønsker å bo sammen med sine venner, eller kan det rett og slett være for å spare penger?

For enslige er kollektiv et alternativ til Samskipnaden. Gangene på Prestvann, Storskogåsen og Breivika kan nok ofte fungere som et kollektiv. Det er fantastisk så mye moro man kan få sammen med «tilfeldige» folk. Problemet er at du er fullstendig prisgitt de du tilfeldigvis kommer sammen med. Det er ofte vanskelig å få til et godt samarbeid, for eksempel om middagslagning, innkjøp og oppvasken. Både fordi noen ikke ønsker å være med og fordi det stadig kommer nye folk inn i systemet. Kollektiv er også et alternativ til å

leie bolig alene privat. I egen bolig privat får du ordne deg som du vil, du får privatliv, men det kan bli kjedelig.

Kollektiv kan være svaret på disse vurderingene. Man tar rett og slett med seg sine venner og får både i pose og sekk. Det er i alle fall hva mange tror i starten. Kollektivene har ofte et kort liv, men det er en annen historie (som jeg bare vet litt om).

Men det jeg har skrevet til nå trenger slett ikke stemme. Det er også andre mulige grunner til at folk velger å dele bolig med andre. Det kan rett og slett lønne seg i kroner og øre. Ikke en like spennende teori, kanskje, men absolutt realistisk. La oss se på et tenkt tilfelle. Du får med deg 4 andre og tar kontakt med en professor som skal på forskningsfri et år. Dere blir enige om at huset leies ut fullt møblert med farge-TV, garasje, godt utstyrt kjøkken m.m. for kr. 4.000,- pr. mnd. Strøm kommer i tillegg, kr. 750,-. For hver av de fem blir husleien altså under kr. 1000,-, om-

trent det samme som Samskipnaden.

Dette er ikke noe urealistisk eksempel. Det er et stort boligmarked blant lærere på forskningsfri, det såkalte «professormarkedet», minst 50 boliger i semesteret, vil jeg tro. Og markedsprisen ligger for tiden rundt kr. 4.000,-, avhengig av størrelsen på huset og antallet studenter.

Hvilken teori er mest dekkende for virkeligheten? Er det sosialt fellesskap eller lavere husleie (evt. mer hus for pengene) som trekker folk mot kollektiv? En test kan være å se på kollektivistenes bokostnader. Dersom de jevnt over er høyere, kan det tolkes til fordel for teorien om sosialt fellesskap.

Tallene fra min undersøkelse tyder ikke på at studenter sparer penger på å bo i kollektiv. Bare 20% av kollektivistene har lavere husleie enn satset hos Samskipnaden. Undersøkelsen må altså tolkes til fordel for den teorien at studentene ikke først og fremst har økonomiske grunner til å flytte inn i kollektiv.

Hvor høy husleie er studentene villige til å betale?

Enslige studenter betaler for tiden kr. 940,- for en hybel hos Samskipnaden. For enkelte er kanskje denne summen stor, men for mange andre er Samskipnadens husleier svært rimelige i forhold til deres evne og vilje til å betale.

Det er to ting man må ta i betraktning når man vurderer studentenes vilje til å betale husleie: a) hvor god råd de har, og b) hvor viktig de synes det er å bo godt. Det er store forskjeller blant studentene både når det gjelder viljen og evnen til å betale husleien.

Når det gjelder betalingsevnen, så må man tenke på at studenter (i alle

fall enslige) har svært få faste utgifter. Det er stort sett bare husleien for de fleste, og bilen for en del andre. Dette er en helt annen situasjon enn folk som har kjøpt egen bolig, møbler o.s.v. Samtidig har mange studenter bra med lønnsinntekter i tillegg til studielånet. Halvparten av studentene jobber i semesteret, og mindre tall tyder på at gjennomsnittsinntekten blant de som arbeider ligger på minst kr. 25.000,- (fra Velferdsundersøkelsen 1984). Med kr. 40.000,- i lån blir det et forbruk på minst 60.000,- etter skatt. Etter husleie (kr. 10.000,-) står det igjen minst kr. 50.000,-. Hvor store inntekter må vanlige folk ha for å ha så god råd? Ganske store.

Det er dessuten svært forskjellig hvor viktig det er for studenter å bo godt. Av de enslige jeg har spurt, er det 40% som har egen leilighet, og flertallet av disse betaler over kr.

1.350,- i måneden i husleie, anslagsvis 120 studenter ved Universitetet totalt. Dette kan tolkes som et bevisst valg. Folk prioriterer høy boligstandard framfor andre ting, for eksempel bilen. Og stemmer det ikke at studenter ser svært ulikt på dette? Noen bryr seg lite om hvordan hybelen ser ut, bare de skaffer penger til alt det andre de er opptatt av.

Vi kan teste om det er verdier eller ressurser som styrer studentenes boligvalg ved å sammenligne bokostnadene med studentenes inntekter. Dersom boligvalget først og fremst er et verdiløst, burde bokostnadene variere uavhengig av studentenes inntekter! Og det er da også tilfelle. Blant de enslige studentene jeg har spurt (disse dataene er fra 1984) er det svært liten sammenheng mellom inntektene og bokostnadene.

Karaktersterke navn

UTROPIA: Tage Stabell-Kulø

Det er med glede vi ser at juridiske fag følger hovedallmøtetets linje når det gjelder navn på karakterlister. Denne listen viser resultatene for 1. avdeling høsten '86. Navnet på kandidatene glimrer ved sitt fravær.

HAM har fattet vedtak om å henstille til UiT om å fjerne navnene fra utskriftene, og studiesjef Øystein Aspås opplyser til UTROPIA at saken vil bli behandlet i nær fremtid. For studieavdelingen er det kun et spørsmål om praktiske hensyn.

KAND. NR.	KARAKTER
590	2,85
783	Ikke best.
816	Ikke best.
991	3,00
992	2,85
993	2,80
995	Ikke best.
996	Ikke best.
1000	2,85
1002	2,85
1003	2,75
1004	3,00
1008	2,80
1010	Ikke best.
1011	3,00
1012	2,75
1270	Ikke best.
1363	Ikke best.
1364	Ikke best.
1366	Ikke best.
1367	2,85
1368	Ikke best.
1418	2,65

TSI feirer i år 10 års-jubileum. Vi vil i denne forbindelse gjøre et forsøk på å presentere TSI's aktiviteter gjennom disse 10 årene.

Og med dette oppfordrer vi alle gruppene i TSI til å levere stoff/foto som vil være aktuelt å ta med i en slik reportasje.

VOLLEYBALL

—Sosialt samvær og konkurranseidrett

Volleyballgruppa til TSI har vært i stadig vekst de senere årene. Nivået er blitt bedre, og i år har TSI for første gang to lag i landsdelens toppdivisjon. I tillegg to lag i 4. divisjon. Med tanke på idrettslagets størrelse er dette et stort løft. Det krever bedre og mere organisering, og mye arbeid og ansvar fordelt på flere. Dette har gått veldig greit, og TSI har i dag en velorganisert struktur, som igjen gir seg utslag i et bedre støtteapparat til de aktive utøverne. For å gå over til volleyballgruppa, så har selvfølgelig rekrutteringen av nye spillere kommet som et resultat av at det blir flere og flere studenter her ved UiTø. Som kjent er volleyball den idretten som aktiviserer flest studenter, og interessen ser ut til å øke med tiden. **UTROPIA** skal i denne artikkelen se litt på de enkelte lagene, og prøve å oppsummere sesongen sålangt.

UTROPIA: Bjørn Aasmoe

UTROPIA vil i dette nummeret fortsette med presentasjonen av de enkelte gruppene i TSI. Denne gangen er vi kommet frem til volleyballgruppa, som ser ut til å være den mest aktive av samtlige.

Vi må stole på jentene

Labert nivå

Damelaget kjemper i år helt i toppen i 2. divisjon. Desverre er nivået i landsdelen labert, men det forringer på ingen måte jentenes innsats så langt. Men det skal sies at det store gapet det er mellom de beste og resten er så stort at kvaliteten på kampene og den nødvendige matchtreningen uteblir. Det er i år egentlig bare to lag som kjemper om seier. Harstad VBK ligger foreløpig best an, men TSI kan fort komme på siden hvis Harstad får et feilskjær. Erkerivalen BK Tromsø er i år distansert, noe som skyldes tap av flere sentrale spillere.

Kvaliteten blir vanskelig

Det laget som skulle gå seirende ut av duellen TSI og Harstad, vil få det meget vanskelig i en eventuell kvalifisering til 1. divisjon. Da det er så få lag med i serien, og nivåforskjellen er så stor, er grunnlaget for å delta i en knallhard kvalifiseringsrunde delvis borte. Men nordnorske lag har en egen evne til å hente litt ekstra i kjelleren, når det røyner på, så dette vil tiden vise.

Hvorfor suksess?

Hva er det som ligger bak denne fremgangen til jentene? Det er sikkert mange faktorer som kan være med på å forklare dette. En ting som

bør nevnes, er at jentene som danner årets utgave, er rutinerne og kjenner hverandre godt, etter å ha spilt sammen i flere år. Det må også nevnes at deres trener Johan Jacobsen, som til vanlig spiller på Brøstadbotn, sikkert har tilført laget endel.

Fremtiden?

Rent historisk sett, så har alltid universitetslag vært med på å dominere norsk volleyball. Derfor så burde det være et berettiget håp om at TSI kan spise kirsebær med de store om ikke så altfor lenge. Dette forutsetter jo to ting. For det første at jentene er villige til å satse, og for det andre at stammen i laget holder seg. Det er ting å hente for dette mannskapet.

Herrelaget har problemer

Hardt å være debutant

Herrelaget ser ut til å ha større problemer med å etablere seg enn damelaget. Men en må selvfølgelig tenke på at herrelaget er debutanter. Veien til 2. divisjon gikk så smertefritt, at det alltid vil bli relativt vanskelig å omstille seg fra suksess til motgang. Dessuten ser det ut til at nivået i herrenes 2. divisjon er ganske høyt.

Taper jevne kamper

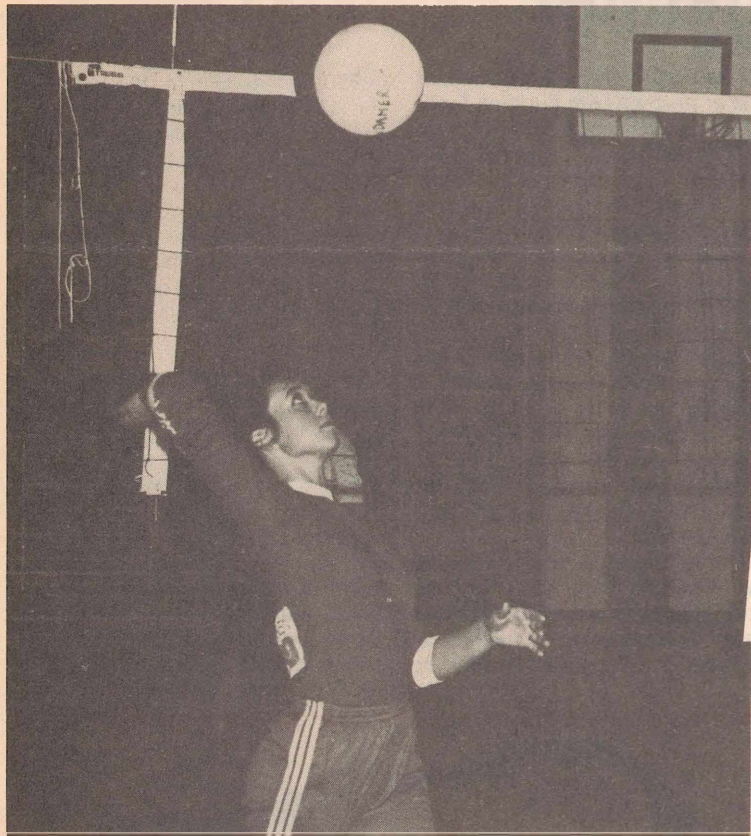
Det må sies at herren ikke alltid har hatt «Fru Fortuna» på sin side i mange kamper som like gjerne kunne ha endt med TSI-seier.

Det viser seg at når motgangen først kommer, så begynner sneballden fort å rulle. Da det etter stor

sannsynlighet blir ny serieordning neste år, så kan herrene komme i nedrykksposisjon. Dette ville være veldig synd, da TSI så absolutt trenger et herrelag i landsdelens elitedivisjon. Enda gjenstår flere kamper, så vi trenger ikke å svartmale situasjonen.

Samspilte

Gutta er samspilte, kjenner hverandre godt og har absolutt mange stødiges spillere, så det går sikkert bra. Laget har også en fregnet dyktig trener i Martin Svendsen, som også er involvert i suksessen til Brøstadbotn. Men det er vel et utslag av manglende rutine, og «ærefrykt» for antatt sterkere lag som har ført herrene i denne litt uheldige posisjonen.

TSI—jente med kraft i slaget.

Foto: Oddgeir Sagerup

4. divisjon - preget av dårlig organisering

Det har alltid vært problemer med å gi 4. divisjonen et fullt verdig serieoppsett. Kamper legges til helger, og lagene må spille rene turneringer. Dette går ut over kvaliteten på kampene, da lag av og til spiller tre kamper på en ettermiddag.

Variierende resultater.

Årets sesong har vist at det er absolutt nødvendig å ha stabilitet i laget. Det har vært variierende resultater. Starten av sesongen gikk meget bra, og det så ut til å gå mot andre plass i serien. Men ettersom laget mistet den spilleren som utgjorde stabiliteten, Oddgeir Oddsens, har laget falt flere hakk i kvalitet. At en annen sentral spiller bli skadet, gjorde heller ikke saken bedre.

Det sosiale miljøet er viktigst

Når det er snakk om 4. divisjon, og at de fleste spillerne ikke har de helt store ambisjonene, er det miljøet som er drivkraften. Men det er også endel spillere som tenker på å utvikle seg, og det er positivt for den videre rekrutteringen til 2. divisjonslaget.

Når enden er god....

Det gjenstår enda tre kamper av serien, og TSI kan med seier i disse kampene kapre tredjeplassen i årets serie. Noe som er bra sett ut fra endel resultater tidligere i sesongen. Ut fra treningsgrunnlag og ambisjonsnivå, må laget se seg relativt fornøyd med årets sesong.

Urutinerne spillere

Damelaget består hovedsaklig av spillere som ikke har spilt noe særlig organisert volleyball før. Derfor er det gledelig å se på hvordan de fleste har utviklet seg. Med tanke på at la-

get mangler fast trener, så er resultatene til nå bedre enn hva en kunne vente. Treningsansvaret deler 2. divisjonsgutta mellom seg som en absolutt nødløsning.

Liten stall

Interessen for å 4. divisjonslaget har ikke vært overstrømmende. Med en stall på bare åtte jenter, blir det en belastning på de som må spille hele tiden. Det er endel av jentene som har utviklet seg, og kan sikkert om en stund aksle tøya i andre divisjon. Men det er en ting som preger jentene. Vilje og tæll!

Miljøfaktoren betyr mye

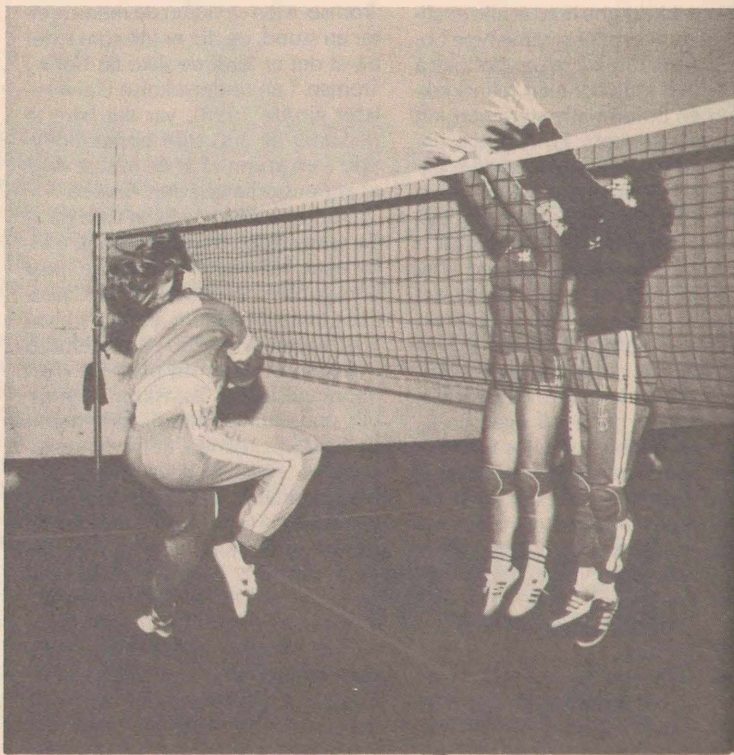
Dermed er alle lagene i volleyballgruppa blitt presentert. Som en da sikkert skjønner, er det mange studenter som aktiviseres i denne sporten. Som ved alle universitet, er også volleyball studentidrett nummer 1 i Tromsø. Hva som gjør denne idretten så populær ved universitet og høyskoler kan være så mangt. Men

en ting er hverfall sikkert. Volleyball er et spill som krever samspill og samhold. Dette fremmer et godt miljø, som forplanter seg videre til det sosiale miljøet spillerne er i også utenfor volleyballen. Spesielt for nye studenter er ei volleyballtrening en fin måte å komme i kontakt med andre folk.

En blid gjeng. Damelaget til TSI ligger på andreplass i tabellen for andredivisjon.

Foto: Oddgeir Sagerup

Det er spennet i jentene. Og resultater har det blitt.

Foto: Oddgeir Sagerup

LESERINNLEGG:

Nå er det morsomt

å kunne skrive en kommentar til Hovedallmøtet den 5/2. Ikke bare fordi Studentutvalget har gått inn for å bevare Hoved allmøtet som vårt høyeste organ, og vant avstemningen igår. Nei det morsomste er at vi fikk bekreftet at Hovedallmøtet ikke har overlevet seg selv. Slik Hovedallmøtet fungerte denne gangen er noe av det fineste jeg har opplevd i studentpolitikken i Tromsø.

Jeg vil rette en stor takk til møteledelsen for det arbeid de gjorde. Det er en forutsetning for å kunne få utviklet et så stort møte at møteledelsen fungerte slik den gjorde nå.

Hovedallmøtet denne gangen, med så kort varsel og så mange mennesker til stede krevde stor innsats på den arrangementsmessige siden, og vi i Studentutvalget vil spesielt takke Frode Lien på ISV som har stilt opp og kopiert opp sakspapirer,

hjulpet oss med høytaleranlegget osv. Tusen takk, Frode!

Men la oss ikke dvele for lenge ved det som skjedde på dette Hovedallmøtet. Det er slått fast nå at Hovedallmøtet er den organisasjonsformen Tromsøstudentene ønsker, og godt er det. Jeg er glad for at vi fikk en så overveldende klar avgjørelse på dette. Et knapt flertall kunne vært verre å leve med for studentene i Tromsø.

Men nå er det mange andre oppgaver som venter og som er blitt forsumt den siste tida. Og den største oppgaven som ligger på Studentutvalget framover er det å gjøre Hovedallmøtene like attraktive i tida framover, slik at like mange (og gjerne flere) kommer som de ca. 400 som var tilstede nå.

Elin Gundersen
(en glad og optimistisk SU-leder)

Hovedallmøtet — urnevalg

Velferdsloven krever urnevalg til studentting. Det vedtaket som ble gjort på siste hovedallmøte (HAM) er ulovlig i henhold til velferdsloven. En kan ikke vente at staten sitter og ser på at studentene i Tromsø gjør lovstridige vedtak.

Konsekvensene etter siste HAM kan bli at vi på sikt blir uten studentrepresentanter i Samskipnadsstyret. Dette kan skje ved at valgte representanter til Samskipnadsstyret blir sanksjonert. Dette kan medføre at beslutninger blir fattet uten at studentene har noen innflytelse. Samskipnadsstyret vil være beslutningsdyktig selv uten studenter, dette fordi vi ikke har brukerstyring.

Den ytterste konsekvens, ved fortsatt allmøtevalg, kan bli at Samskip-

naden i Tromsø mister sin statsstøtte. Dette vil ha innflytelse på studentaktivitetene ved Universitetet.

HAM vedtok, med stort flertall, at vi fortsatt skal velge våre representanter ved allmøtevalg. Jeg ønsker fortsatt urnevalg, men en må akseptere et vedtak fattet av HAM.

Studentutvalget sa på HAM at hvis allmøtet med 2/3 flertall ønsket urnevalg, ville de trekke seg umiddelbart. Jeg hevder at studentutvalget aksepterer HAM som vårt høyeste organ, når og bare når HAM fattet vedtak de er enig i. Er ikke Studentutvalget et organ for HAM?

Rita Kvivesen
Formann TØKSF

Utropia ønsker leserinnlegg

Debatten i UTROPIA har i de siste nummerene til en stor grad handlet om studentpolitikken. Det er takket være TØKSF's innreden på arenaen. Redaksjonen ønsker imidlertid også andre tema inn i spaltene, og ber derfor om kommentarer vedrørende

AIDS, Behovsprøving, Cellebiologi, Datasikkerhet, Eventuelt, Fremleie, Griske geologistudenter, Hovedallmøtet, IMR-mat, Ja til abort, Kultur, Lesesalplasser, Meningner om mangt, Neil til atomvåpen, Ompagniet, Personvern, (I)Q, Ruphus, Studenthu-

set, Tapere i studentpolitikken, UTROPIA, Vinnere i studentpolitikken, Willy Haugli, X-grafer, Ymse, Zoologi, Ærgjerrige pampere, Ødeleggelse og Ågerpriser på kantinemat.

Retten til fri organisering

Studentene ble i april i fjor «sjenket» en ny lov om samskipnader. Offisielt heter det «Lov om organisering av velferd for elever og studenter» — populært kalt «velferdsloven». Denne loven ble behandlet på HAM i november. Som saksansvarlig for velferdsspørsmål i Norsk Studentunion og som observatør på det nevnte hovedallmøtet, føler jeg at det er påkrevd med noen opplysninger om hva som har skjedd og hva som skjer rundt om ved andre universiteter og høyskoler.

Studentvelferdsspørsmål har en lang og broket historie. En rekke råd og utvalg har i løpet av etterkrigstiden lagt fram bunker med tanker rundt studentvelferd.

Jeg velger å begynne med Alstadeimutvalget, som er den direkte forløperen til den loven studentene nå må forholde seg til. Alstadeimutvalget hadde mandat til å utrede behovet for og organiseringen av velferdstiltak for elever og studenter. Utvalget la fram sin innstilling i 1976 som hadde en del ideer for hvordan man kunne sikre studenter et tilfredsstillende velferdstilbud. Det var i dette utvalget ideen om gigantsamskipnader oppsto, men utvalget la vekt på en rekke sosiale og kulturelle tiltak som er nødvendig for å gi studenter et fullverdig utdanningsstilbud.

Stortingsmelding 124, som kom i 1980, fulgte opp disse ideene. I tillegg skisserte meldingen opp endel tall og kostnader ved utbygging av velferdstjenestene. Jeg kan nevne 30 millioner til barnehager og bygging av 90 boligenheter i hvert år i 80-årene.

Så tok det fire år før det skjedde noe mer konkret i saken. I 1984 kom høringsutkastet til «lov om organisering av velferd for elever og studenter». Nå var saken fullstendig vridd vekk fra velferdsaspektet. Det eneste

som sto igjen var organiseringen av et tilbud som for mange ikke eksisterte. Fra nå av skulle alle studenter tvinges inn i et samskipnadssystem. Ikke nok med at alle skulle i samme organisasjonssystem, men staten ville også detaljregulere og sentraldirigere organiseringen.

Det er tragisk hvis en ser på det eksisterende reglementet for samskipnaden i Oslo, det er nemlig så og si identisk med den nye loven. Altså har staten «tatt seg en tur» på Blindern og funnet løsningen for alle landets studenter. Det er helt utrolig når en vet hvor forskjellig de eksisterende samskipnadene i Oslo, Bergen, Ås, Trondheim og Tromsø har vært organisert. Samskipnadene har inntil i dag organisert seg etter lokale tilpasninger fordi antall medlemmer og typer tilbud har av effektivitetshensyn har vært påkrevd. Den lokale friheten setter den nye loven en stopper for.

LOV OM SAMSKIPNADEN FOR STUDENTER

Utgangspunktet var altså et velferdstilbud til elever og studenter. Loven utelukker elevmassen fra samskipnader.

Organisering av velferd, heter det i lovteksten. Javel, men så lenge loven konkretiserer at samskipnadsmodellen er den eneste løsningen, kan vi gå over til å kalle den «lov om studentsamskipnader for studenter».

I studentkretser omtaler man fremdeles loven som «velferdsloven». La oss begynne å kalle en spade for en spade, «samskipnadsloven» er det eneste rette begrepet.

HØRINGSUTKASTET LAGET SJOKKILSTANDER

Velferdskonferansen, som består av samskipnader, boligstiftelser, velferdssekretariat og interesseorgani-

sasjon fattet i 1984 et sterkt kritisk enstemmig vedtak av høringsutkastet til samskipnadsloven. Velferdskonferansen mente at velferden måtte sikres, noe høringsutkastet altså hadde vridd seg vekk fra. Departementet tok imidlertid ikke hensyn til høringsuttalelsene, og fremmet lovforslaget så å si uendret.

Under stortingsdebatten av loven våren 1986 skjedde det lite. Da samskipnadsloven var vedtatt sto studentenes hovedkritikk ved lag: Lov om organisering av velferd for elever og studenter er en lov om tvangsorganisering av en velferd som ikke finnes.

STATEN FRASKYVER SEG SITT ANSVAR

Som studenter må vi være smertelig klar over at det ikke er lovnad om 5 øre i lovteksten. Skoleeier skal medvirke til å løse velferdsoppgaver; altså ingen plikt. Samskipnaden er en selvstendig institusjon der ingen andre er ansvarlig for dens forpliktelser. Med andre ord har ikke studenter krav på velferdsytelser fra noen instanser.

Ser en på statstilskuddet de siste årene utgjør det fra 1 til 2% av samskipnadens totalbudsjett. Semesteravgiften utgjør til sammenlikning 3%. Resten: 95% er det studentene som betaler direkte for kjøp av tjenester. Det er med rene ord studentene selv som betaler gildet.

STATSBUDSJETTER

Budsjettet for 1987 kan oppsummeres som svært negativt. Her har politikerne vedtatt en lov som innebærer at 12.000 studenter som aldri har hatt en velferdsorganisasjon skal opprette samskipnader. I tillegg kommer alle de studenter som har hatt et velferdssekretariat, ca. 35.000. Velferdssekretariatene har fått mindre i statstilskudd pr. student enn samskipnadene. Skulle man gi

alle studentene et likeverdig velferdstilbud, som har vært omkvedet politikere og byråkrater har hatt som hovedargument, skulle budsjettet for 1987 hatt en økning på minst 11 millioner kroner. Hva vi i realiteten ble tilgodesett med var en reell nedgang på 4%. Dette skjer i det samme året som politikere vedtok loven. Dette kan kun tolkes som en entydig nedprioritering av den studentsosiale hverdag.

Om departement og Storting i statsbudsjett for 1988 vil innse sitt ansvar for studentvelferden tror jeg er svært lite realistisk.

VELFERDSKRAV — ET LUKSUSFENOMEN?

Studenter står i en særstilling i forhold til andre grupper i samfunnet. Vi produserer ikke varer, men leser til hver vår eksamen. Den som gjør studenter til en felles gruppe er vår avhengighet til staten. Det er statsbudsjettene som bestemmer vår økonomi. Studenter har dårligere kjøpekraft enn andre grupper. Det er derfor staten i sin tid opprettet samskipnader.

Ingen av samskipnadens tilbud når det gjelder bolig, kantine og bokhandel kan i dag sies å være spesielt billig eller stå i forhold til studentøkonomien. Samskipnader er kun en billig og bra løsning for staten — ikke for studenter.

Jeg har nå kommet til kjernen av studentvelferdsproblematikken. Lånkassa og velferd hører sammen. Hvis studenter fikk bedre økonomiske betingelser under studietiden, ville samskipnaden være overflødig. Samskipnaden er derfor en veldeighetsorganisasjon som studenter ikke er tjent med i det lange løp. Studentsamskipnader kan sammenliknes med fattigkassa.

Studentvelferdskravene er et krav om et anstendig liv — og ingen luksuskrav.

STUDENTER RUNDT OM I NORGE

I De Utdanningssekunders Kontak-

tutvalg (DUK) tar alle interesseorganisasjonene avstand fra loven. De ønsker ikke å organiseres i samskipnader slik det er skissert i loven.

Studenttingene i Bergen, Trondheim, Ås og Oslo har alle boikottet vedtak på loven.

Studentkontaktmøtet, som er et samarbeidsorgan studentrepresentant er i studentting/hovedallmøte og samskipnadsstyrer i Norge, tok initiativ til et nasjonalt samordnede aksjonsråd. Aksjonsrådet, som er valgt av de respektive organ, har hatt flere møter hvor en har diskutert en samlet oppfølging av loven.

STUDENTER MÅ STÅ SAMMEN

Bakgrunnen for studentenes misnøye med samskipnadsloven skulle nå være klar. Studenter har siden midten av 70-tallet arbeidet aktivt overfor Storting, departement og komiteer o.l. Resultatene har, som skissert, vært heller magre. For å si det med Jan Erik Vold «Det ser håpløst ut og vi gir oss ikke».

Retten til fri organisering er tatt fra studentene. Vi kan ikke stå tafatte og se på at vi og våre medstudenter får tredd en organisasjonsform over hodet. Det blir en selvfølge at vi står sammen og støtter hverandre i en slik situasjon, noe annet vil være et dolkestøt.

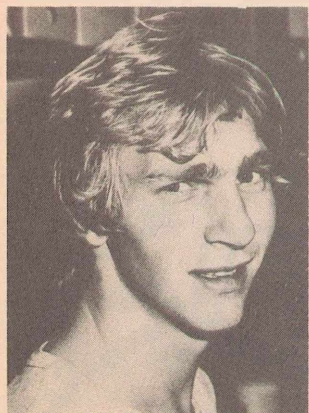
Vi vet ikke idag hva departementet vil gjøre for å hindre at alle eksisterende samskipnader har ulovlig valgte studentorgan og ulovlig valgte styrerepresentanter. Før eller siden blir KVD nødt til å påse at samskipnadsloven blir fulgt. Strategien må være klar: en for alle, alle for en. Prøver departementet å sanksjonere en samskipnad, solidariserer de andre samskipnadene seg med den (de) rammede.

Studenter kan ikke finne seg i at vi i realiteten ikke har rett til fri organisering og at studenter ikke har rett på velferd.

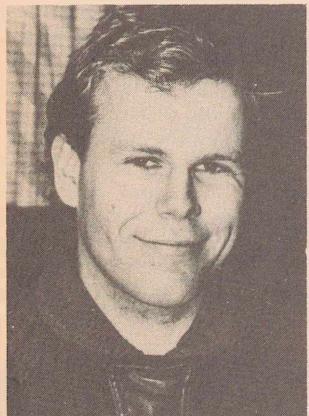
Britt Fritzman
nestleder
NSU

din mening

Ukens spørsmål:
«Hva synes du om TØKSFs fremstøt på Hovedallmøtet torsdag 5/2?»

Ole Bertelsen, ISL:
«Interessant».

Tor Stuge, akvakultur:
«Jeg skrev under på å kreve Hovedallmøte, men føler i ettertid at jeg skrev under på feil grunnlag».

Jens Petter Jøstensen, akvakultur:
«Fremstøtet var godt, men fremgangsmåten var på kanten».

Monica Nilsen, sos.øk.:
«Likte det ikke».

Liv Bartnes, sos.øk.:
«Hovedallmøtet bør bevares, så framstøtet var overflødig».

nytt ute

16. februar til 1. mars
Mens vi venter på Studentuka -87, finnes det en rekke muligheter for avkobling fra studiene.

Prelaten
Storfint besøk på Prelaten søndag 15. og mandag 16. Kari Svendsen og Stamgjestene opptrer da, og vil sikkert lage god, gammel Prelatenstemning. Lørdag 21. er det duket for Arthur Olsen, nord norsk viseartist fra Kirkenes. Fra Prelaten meldes det at Arthur Olsen er en viseartist som det ventes mye av, og garanterer en vellykket kveld. Andre arrangement kan dukke opp etterhvert.

Paletten
Tromsø Klatreklubb har lysbildeshow på Paletten torsdag den 19. Ellers er det ikke noen spesielle arrangement, men i likhet med Prelaten kan også Paletten by på overraskelser underveis.

Je t'aime
Det vil i nær framtid bli arrangert ei italiensk uke på Je t'aime, dato er ikke fastsatt ennå. Je t'aime har nemlig fått ansatt en italiensk kokk, som brenner etter å få lage mat fra sitt hjemland. Noen sicilianske spesialiteter er det også en viss mulighet for, ettersom kokken har sin opprinnelse på Sicilia. Et tidligere kontor er gjort om til produksjonskjøkken, og Je t'aime har derfor nå mulighet til å kunne servere mer spesielle retter. For interesserte er det bare å holde ører og øyne åpne.

Skarven
Skarven er på kort tid blitt et meget populært utested. Britt Eva Løkkemo opptrer lørdag 21. februar. Med seg har hun en pianist og saksofonist. Lørdag 28. februar spiller Tromsø Rhythm & Blues Band. Ellers kan Skarven by på spennende småretter, ti - tolv i alt. Bl.a. stedets fiskesuppe blir framhevet av inne haverne.

Le Mirage
Ingen spesielle arrangementer på Le Mirage, opplyser Birger Hansen. Men ting skjer fort, så følg med.

Ungdommens Hus
Ungdommens Hus har allmøte torsdag 19. mars. Det er også store sjanser for at Bodøgruppa Cakewalk dukker opp i nær framtid. Dette vil bli kunngjort bl.a. med oppslag på Universitetet.

Rogers
Stor aktivitet på Rogers for tiden. Ikke før har Jahn Teigen vært der, så kommer også Chipahua. Chipahua skulle vel ikke trenge noen nærmere presentasjon. Og det store skjer den 17. og 18. i denne måned. Nærmere oppunder Studentuka kommer Great Garlic Girls med sitt show. Dette blir 3., 4. og 5. mars.

Kulturhuset
For full sal går nå Jacques Brel kabareten «Når hjertet slår ut med arman» på Lillescenen i Kulturhuset. Kabareten, der bl.a. Kine Hellebust og Sverre Kjelsberg medvirker, blir vist ut februar. Den vises alle dager unntatt søndag og mandag. Hålogaland Teater har premiere på August Strindbergs «Frøken Julie» den 17. Forestillingen vises i tre dager, 17. til 19. februar, og skal deretter på turné. Csardasfyrstinnen, en oppsetning av Den Norske Opera, har premiere den 27. Operaen blir deretter vist fram til 6. mars, med unntak av mandag 2. mars.

Tromsø Kino
Den vest-tyske komedien «Mannfolk» av Doris Drie, vises den 17. Filmen handler om Julius Armbreust, som på sin tolvte bryllupsdag oppdager at kona har en hippie til elsker. Dermed er sirkuset i gang. «Blue Hill» er tittelen på filmen som settes opp den 19. Handlingen foregår i byen Blue City i Florida. 22-årige Billy Turner har kommet til byen for å treffe sin far som han ikke har sett på fem år. Han får ved ankomsten vite at faren ble drept for ni måneder siden, og at ingen er tatt for drapet. Byen har en korrupt politisjef som ikke virker særlig interessert i å finne drapsmannen. Billy prøver å finne drapsmannen til faren, og får med seg en kamerat som vil hevne

seg på han som de tror er drapsmannen, en tidligere partner av faren. Oppi det hele forelsker Billy seg i søsteren til kameraten. Det er med andre ord duket for både dramatik og kjærlighet.

Den norske spillefilmen «Over grensen» settes også opp den 19. Regissør er Bente Erichsen, og flere norske kjente skuespillere deltar. Dette gjelder både Bjørn Sundquist, Sverre Anker Ousdal, Ingerid Vardund, Henrik Scheele, Inger Lise Rypdal m.fl. Filmens utgangspunkt er Sigurd Senjes roman «Ekko fra Skrikthjenn», og skildrer ekteparet Rakel og Jacob Feldmanns flukt til Sverige i 1942. To norske grenseløser skulle hjelpe ekteparet over grensen. Så langt som til grensen kom imidlertid ekteparet aldri. Ved et tjern ble ekteparet drept av losene, og fratatt alle eiendeler, for deretter å bli senket ned i tjernet. Sommeren 1943 fløt likene opp, men det var liten interesse for å finne gjerningsmennene. Årsaken til dette var at ekteparet var jøder, og store jødeaksjoner pågikk på dette tidspunktet. Saken ble henlagt, for så å bli gjenopptatt etter krigen, for atter en gang å bli henlagt igjen. Men i 1947 ble Jacob Feldmann gravlagt på ny, på den mosaiske gravlund. Dette førte til store avis skrivelser, og rettsaken ble gjenopptatt nok en gang. Gjerningsmennene tilsto, men hevdet at de handlet i nødverge. Det gjorde ikke situasjonen lettere at de to gjerningsmennene var hjemmefrontsmenn. Resultatet var at gjerningsmennene ble frifunnet. Filmen skildrer i hovedsak etterforskningen av saken.

Fart og spenning blir det den 24. Da vises «Operasjon Black Moon», der hovedrollen innehas av en superbil som kalles for Black Moon. En regjeringsagent må gjemme en kasset med topp hemmeligheter i bilen. Bilen blir stjålet, og det viser seg at det er en industrimagnat som står bak. Så starter operasjonen for å få bilen og kassetten tilbake, og også her er det iblandet romantikk blant all dramatikken.

Mer vest-tysk film blir vist i februar. Det dreier seg om filmen «Stammheim», som skildrer rettsoppgjøret mot terroristorganisa-

sjonen Baader-Meinhof. Alle fikk lovens strengeste straff, men ingen av dem levde mer enn noen måneder etter at dommen var avsagt. Så er spørsmålet om de ble myrdet eller tok selvmord. Filmen har fått god kritikk av pressen i Vest-Tyskland.

I rekken av fortsettelser av kassasuksesser kommer «Psycho 3» den 26., med Anthony Perkins i hovedrollen. Filmens hovedper son, Norman Bates, er fri man etter 22 år på mentalsykehus, og driver nå sitt Bates Motel. Til dette motellet kommer det en dag en nonne, som har rømt fra et kloster siden hun ikke følte seg sterk i troen. Maureen, som nonneheter, blir en dag funnet i badekaret av Norman. Hun har kuttet pulsårene, og Norman får henne på sykehus. Maureen viser etter dette stor hengivenhet for Norman, og byr ser opp til Norman for den heldedige handling en. En kvinnelig journalist som er i byen, er ikke overbevist om at Norman er frisk, og spør seg selv hva Norman gjorde med kvinnen inne på badet...

Umberto Ecos «Rosens navn» vises den 27. I filmen møter man fransiskanermunken William av Baskerville (Sean Connery), som sammen med novisen Adso fra Mell er på vei til et nord-italiensk benediktinerkloster. Handlingen utspiller seg i 1327. På klosteret skal William og Adso delta i en kirkelig disput mellom de fattige fransiskanerne og de velstående pavelige utsendingene. Temaet er: Eide Kristus de klærne han hadde på seg - eller gjorde han ikke? Skal Kirken skaffe seg rikdommer til Guds ære eller skal Kirken gi avkall på all velstand, og eksistere i den hellige Frans'ånd, som en hyllest til fattigdom men? Men klosteret er også preget av andre problemer. Mord og intriger dukker stadig opp. Derfor er nok ikke filmens under tittel helt uten grunn: «De trodde på Gud og levde som djevler».

Tromsø Kunstforening
Utstilling «Fra Paris til Tromsø» står til den 22. På utstillingen blir det vist malerier og pasteller av Mai Harbitz. Den 28. blir ei ny utstilling satt opp. Det dreier seg om grafikkarbeider av Rigmor Hansen.

tilbakeblikk

Tre år er det gått siden denne artikkelen sto i Utopia. De som har tråkket i korridorene her ei stund, husker sikkert de oppstander som ble etterpå.

SOSIALØKONOMI GRUNNFAG: EI KATASTROFE!

Dersom folk lærer noko på sosialøkonomi grunnfag, må det vera på tross av lærarane, ikkje på grunn av dei. Det er ikkje noko fag på Universitetet som er så overlessa med skandalar. Faget byrja som ein orgie i kaos i 1982, og der er det tydelegvis enno.

No etter jul var det opptak på nytt kull på sosialøkonomi grunnfag. Mange studentar trur at sosialøkonomi, i alle fall økonomi, er

tingen arbeidsmarknaden vil ha no. Heile 60 studentar møtte opp på 1. fram møte 23. januar. Berre for å bli sitjande aleina. Ingen lærarar møtte opp! Etter ein time kom det springande ein fagsekretær og tok fagppåmelding. Men ingen visste kor lærarane var. Teorien gjekk ut på at dei var på juleferie. Og det er dei kanskje enno. I alle fall er det ein fiskerifagsstudent som held innføringsforelesningar. Sosialøkonomi

grunnfag var eitt av dei få faga som ikkje hadde forelesningsplanane klare i Studiekatalogen for vårsemesteret.

Førre kullet på faget hadde masse problemer med opplegget. Ein av lærarane kom konsekvent 10-15 minutt for seint til forelesing. Så var det då og ein frå 83-kullet som hadde ein treffande kommentar til rotet i år: «Det er like godt dei vender seg til det først som sist».